Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1913-08-24

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 3 8 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9517

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Η' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1918 — ΑΡΙΘ. 387

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Ἐλθοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ
Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μεταβολὴ τῶν καιρῶν.—Συστηματικὴ καὶ σκόπιμος ἐθνικὴ ἐργασία.—Διοργάνωσις ἐκκλησιαστική, ἐκπαιδευτικὴ καὶ κοινωνική.

Ἡ ἀνατολικὴ τραγῳδία ἔσχεν ἐξόχως θεοπρεπῆ τὴν κάθαρσιν αὐτῆς, καὶ σπανίως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ θεία Πρόνοια καὶ ἡ Νέμεσις ἔδρασαν τόσον καταφανῶς ὑπὲρ τοῦ κράτους τοῦ δικαίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεδείχθη παντελῶς ἄξιον τοῦ προγονικοῦ καὶ ἱστορικοῦ μεγαλείου του καὶ δι' ὑπερτάτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν, δι' ἀπαραδειγματίστου ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας εὑρεῖαν ἠνέῳξε τὴν ἐθνικὴν λεωφόρον, ἐφ' ἧς θὰ διατρέχῃ τὸ θριαμβευτικὸν ἐθνικὸν ἅρμα ὡς φωτοβόλος Φαέθων διαχύνων πάλιν ἀνὰ τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος τὸ γλυκερὸν καὶ ἀνέσπερον φῶς τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας.

Αἱ περίλαμπροι νίκαι καὶ τὰ περιφανέστατα τρόπαια τοῦ διττοῦ κατὰ διττῶν βαρβάρων λαῶν πολέμου κατέδειξαν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν ταῖς δοκιμασίαις καὶ ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις αὐτῆς, ἐν τοῖς διωγμοῖς καὶ ἐν τῇ ταπεινώσει ἀντὶ νὰ κατατριβῇ καὶ φθαρῇ προσέλαβε νέας καὶ κραταιὰς δυνάμεις κεκλημένη καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐξιλεωθείσης Θείας Προνοίας νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἔνδοξον δόλιχον τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλουργίας. Ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις ὡς οἱονεὶ τάχιον πάντων τῶν ὑπὸ ξένον ζυγὸν διατελουσῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τοῦ Πανελληνίου ἡ ἕνωσις ὑπὸ τὸ σκῆπτρον λαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου δυναστείας ἐθνικῆς πρέπει νὰ ἀποτελῶσι τὴν ὑψιστὴν μέριμναν καὶ προσπάθειαν πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡμῶν μάλιστα ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ καὶ ἑλληνικωτάτῃ ταύτῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐπιδιώξει ὅμως τῆς πραγματώσεως τῆς ἑνώσεως ἐπιβάλλεται εἴπερ ποτε σήμερον σύνεσις καὶ ὀξεῖα τῶν καιρῶν διάγνωσις.

Ὅτε τὸ ἐθνικὸν κέντρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦτο ἀσθενὲς καὶ ἀνίκανον νὰ προστατεύῃ καὶ διευθύνῃ τὴν πορείαν καὶ τὴν δράσιν τῶν ὑποδούλων μοιρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀρκούμενον εἰς θυσίας ὑλικὰς ὑπὲρ τούτων, τὰ τμήματα ταῦτα ὤφειλον νὰ ἐκδηλῶσι ζωηρῶς καὶ ἐντόνως τὴν ἐθνικὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν ἰσχυρῶν ἢ νὰ ἐπωφελῶνται τὰς ἀντιζηλείας καὶ ἀντιθέσεις αὐτῶν, ἵνα μὴ φαίνηται ἀδρανὴς καὶ ἄψυχος ὁ πολιτικῶς διεσπασμένος Ἑλληνισμὸς ἀλλ' ἐπιδεικνύῃ τὴν ἠθικὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροήν του ἐν ταῖς χώραις αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ τελευταῖα ἔνδοξα καὶ μεγάλα διὰ τὴν φυλὴν ἡμῶν γεγονότα οἱ καιροὶ καὶ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Ὁ ἑλληνισμὸς ἀνεκτήσατο μέγα κῦρος καὶ γόητρον οὐ μόνον παρὰ τῇ παγκοσμίῳ γνώμῃ ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ πολιτικῷ καὶ διπλωματικῷ τοιούτῳ, λογίζεται δὲ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ἀπὸ σήμερον ὁ πρῶτος καὶ μέγιστος ἐκπολιτιστικὸς παράγων καὶ ἡ σπουδαιοτάτη ἐθνικὴ καὶ πολεμικὴ δύναμις, καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος μὴ παραγκωνισθῇ ἐφεξῆς καὶ παρορασθῇ.

Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς, ἡ λαμπρυνθεῖσα δι' αἴγλης πολεμικῆς θαμβούσης μεγάλους καὶ ὑπερόχους στρατιωτικοὺς κύκλους, μόλις ὑπέγραψε τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης προεκήρυξε τὴν εὐρεῖαν καὶ σύντονον στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοργάνωσιν διακηρύττουσα οὕτω δι' ἔργων, ὅτι ἀξιοῖ καὶ τὰ κεκτημένα νὰ κατέχῃ ἀσφαλῶς καὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ νὰ διεκδικήσῃ ἐν καιρῷ.

Δυνάμεθα ἄρα οἱ ξενοκρατούμενοι Ἕλληνες τοῦ λοιποῦ νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἡμῶν μετὰ ἠρεμίας καὶ νηφαλιότητος ἃς ἐμνπέει ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ ἐπὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ προστασίαν μεγάλων καὶ κραταιῶν δυνάμεων ἐθνικῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τίς θὰ εἶνε ἡ τύχη τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ὅσας ἡ Ἰταλία κατέλαβε καὶ ὅσας κατέχει ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ ἐνδόξου πολέμου, διότι σιγᾷ στεγανῶς ἡ διπλωματικὴ Σφὶγξ, καίτοι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αὗται μοιραίως καὶ ἀναποδράστως θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν νόμιμον καὶ δικαίαν κυριότητα τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν οὕτω ἀπεφάσισεν ἡ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψις ἐν Λονδίνῳ, ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων ἡ Κύπρος μόνη θὰ παραμείνῃ ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν καὶ εἰς τοὺς Κυπρίους θὰ λάχῃ κλῆρος εὐγενὴς ἀλλὰ καὶ βαρὺς ὅπως ἀποσείσωμεν τὸν ξένον ζυγόν. Ἐὰν δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κρατηθῶσιν ἐκτὸς τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, τὸ νησιωτικὸν ζήτημα θὰ ἀποτελέσῃ συνέχειαν τοῦ Κρητικοῦ καὶ ἔν τινι μέτρῳ τοῦ ἡμιλελυμένου Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Οὕτως εἴτε μόνοι εἴτε μετὰ τῶν ἄλλων νησιωτῶν ἀδελφῶν ὀφείλομεν νὰ ὀργανώσωμεν τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν δρᾶσιν ἡμῶν κατὰ σύστημα ἐνιαῖον καὶ ἰσχυρόν, ὥστε τὰς ὑλικὰς καὶ τὰς ἠθικὰς ἡμῶν δυνάμεις νὰ κατευθύνωμεν ἐναντίον τῶν ἐπιπροσθούντων εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἡμῶν.

Ὀφείλομεν πρὸς τοῦτο νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς δυνάμεις ταύτας καὶ θέσωμεν ὑπὸ διεύθυνσιν ἐνταίαν, καὶ διορατικὴν, ὥστε νὰ διατελῶσι πάντοτε ἐν διηνεκεῖ ἐνεργείᾳ καὶ νὰ κατατρίβωσι τὸν ξένον ζυγὸν ἀσφαλῶς. Αἱ σπασμωδικαὶ καὶ ἀσταθεῖς καὶ ἀβέβαιοι κατὰ καιροὺς ἐξεγέρσεις ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν· σήμερον δὲ ἐπιβάλλεται διοργάνωσις, συστηματοποίησις καὶ διάρκεια τῆς δράσεως ἡμῶν ἀδιάλειπτος. Ἠνδρώθη ἡ φυλὴ ἡμῶν καὶ τὰ νεανικὰ σκιρτήματα δι' αὐτὴν εἶνε παιδιαὶ ἀνάρμοστοι εἰς τὰς σοβαρὰς καὶ βαθείας σκέψεις καὶ ἐνέργειας αὐτῆς ἐφεξῆς.

Χωρὶς νὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ τυχαίων καὶ ἀπροβλέπτων περιστάσεων τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἡμῶν, ὀφείλομεν νὰ παρασκευάσωμεν καὶ συντελέσωμεν αὐτὴν διὰ σταθερᾶς, συστηματικῆς καὶ ἐντόνου καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας, ἥτις κατορθοῦται μόνον μετὰ περισκέψεως καὶ φρονήσεως καὶ ἀποφασιστικότητος ἀγρύπνου καὶ ἀκοιμήτου.

Ἡ τυχοδιωκτικὴ πολιτική, ὡς εἴπομεν, ἀνῆκει εἰς τὸ παρελθόν· ἐφεξῆς ἀνδρικὴ μόνον καὶ συνετὴ καὶ σώφρων ἐπιβάλλεται δρᾶσις, ἵνα ἡνωμένοι καὶ ὁμονοοῦντες μὲ ἡνωμένας καὶ ἀκεραίας τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἀγωνιζώμεθα τὸν ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν ἀγῶνα βέβαιοι ὄντες ὅτι οὕτω μόνον θὰ ἐπιστέψῃ αὐτὸν ἡ θεὰ Νίκη.

Μεγάλη παρ' ἡμῖν δύναμις ἠθική, ὑπερτέρα πάσης ὑλικῆς, εἶνε ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἡ Ἐκκλησία αὕτη εὑρίσκεται σήμερον εἴπερ ποτε ἐν ἀποσυνθέσει καὶ παραλύσει. Ἠγωνίσθημεν πεισματωδέστατα καὶ κατηναλώσαμεν ὑπερτάτας δυνάμεις ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ ὅτε μετ' ἀνακουφίσεως ἐπιστεύομεν ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ὑψηλῶν προσδοκιῶν ἡμῶν, εὑρέθημεν καὶ διατελοῦμεν ἔτι εἰς Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν χείρονα τῆς πρὸ τοῦ ἀγῶνος, ἣν ἐχλευάζομεν καὶ ἐμυκτηρίζομεν. Δὲν θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ περιγράψωμεν αὐτὴν, διότι προσπίπτει εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν καὶ κινεῖ καθ' ἑκάστην τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν πάντων, ἥτις δὲν ἐκδηλοῦται μὲν σήμερον θὰ ἐκραγῇ ὅμως αὔριον ὡς κεραυνὸς κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν πρωταιτίων καὶ ὑπευθύνων.

Ἡ θλιβερὰ καὶ ἀξιοθρήνητος κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν χαλᾷ τοὺς δεσμοὺς καὶ τὰ νεῦρα τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς συνεργασίας, ἐπηρεάζει δὲ κάκιστα τὴν ἐθνικὴν παιδείαν, ἥτις ἐνῷ στερεῖται παρὰ τῆς ξένης κυβερνήσεως τῆς ἀπαιτουμένης χρηματικῆς βοηθείας, στερεῖται ἐπὶ τούτοις τῆς ὀφειλομένης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως παρὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶνε θλιβερὸν ἀληθῶς καὶ πρωτοφανὲς ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ ἡμῶν θέαμα, καθ' ὃ ἡ Ἐκκλησία τὸ πρῶτον παρ' ἡμῖν ἵσταται μακρὰν τῆς παιδείας ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος θεατὴς, αὐτὴ ἥτις δι' ὅλων ὧν παρελθόντων αἰώνων ἐγένετο ἡ φιλόστοργος τροφὸς καὶ προστάτις αὐτῆς.

Τὸ μέγα ἐθνικὸν κέντρον ἡμῶν εἶνε βεβαίως αἱ Ἀθῆναι, ἀλλὰ τοπικὸν κέντρον εἴχομεν καὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν τὸ Ἐκκλησιαστ. κέντρον καὶ τοῦτο ἀτυχῶς ἑκουσίως καὶ ἐπιμόνως κρύπτεται καὶ ἐξαφανίζεται ἢ ἀπωθεῖ καὶ ἀποκρούει ἀφ' ἑαυτοῦ πᾶσαν προσέγγισιν καὶ ἑνότητα τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

Ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ τοπικοῦ τούτου κέντρου ἐπήνεγκε καὶ τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν χαλάρωσιν, ἥτις φαίνεται καὶ αὐτὴ τείνουσα εἰς διάλυσιν, διότι τὸ κοινωνικὸν ἡμῶν σῶμα ἔπαυσε νὰ σκέπῃ καὶ καθοδηγῇ ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐκείνη ἐξουσία, ἥτις περιέσωσεν ἄλλοτε τὸ ἔθνος ὅλον ἀπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων ἐπὶ αἰῶνας μακρούς. Ἀναρχία καὶ ἀπείθεια κοινωνικὴ οὐ μόνον τὰς κοινωνικὰς δυνάμεις διασπᾷ καὶ χαλᾷ ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκογένειαν διασείει ἐκ θεμελίων μεταδιδομένη εἰς αὐτὴν ὡς ὀλεθρία καὶ βροτολοιγὸς πανώλης.

Ἐπιπόλαιον βλέμμα περὶ ἡμᾶς ἀποκαλύπτει ὀλέθρια συμπτώματα κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς χαλαρώσεως αἵτινες τείνουσιν εἰς παντελῆ παράλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν.

Ὑπὸ συνθήκας τόσον θλιβερὰς, τόσον ἀξιοθρήνους πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἀγώνων ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως ἐθνικῆς, χωρὶς νὰ κινδυνεύωμεν νὰ καταστῶμεν γελοῖοι; Ὅσοι σοβαρῶς σκέπτονται καὶ εἰλικρινῶς ἐπιδιώκουσι τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ξενοκρατουμένης Νήσου, ἃς ἑνώσωσι τὰς προσπαθείας καὶ τὰς δυμεις αὐτῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ τοπικοῦ ἐθνικοῦ κέντρου διὰ τῆς ταχίστης ἀνορθώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἡ ἐθνικὴ παιδεία πρέπει νὰ συνδεθῇ καὶ πάλιν ἀρρήκτως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀμφότεραι αὗται νὰ ἐπιδρῶσιν εὐεργετικῶς ἐπί τε τὴν κινωνίαν καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον.

Ἡνωμένοι τότε καὶ διαπνεόμενοι ὑπὸ ἱεροῦ καὶ ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ ἃς ἀποδυθῶμεν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ἀγῶνα μεθ' ὅλων τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες, ὡς πάντες οἱ ἀγῶνες οἱ ὑψηλοὶ καὶ ἀφιλοκερδεῖς καὶ ριψοκίνδυνοι, συνεπάγονται μεγάλας θυσίας καὶ μεγάλους κινδύνους, καὶ τούτους προφρόνως ἀντιμετωπίζουσι λαοὶ καὶ κοινωνίαι οἰστρηλατούμενοι ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸν διδασκαλικὸν παρ' ἡμῖν κόσμον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας καὶ τῆς μονιμότητος τῆς θέσεως τῶν διδασκάλων καὶ διάφοροι παρὰ διαφόρων διδασκαλικῶν ὁμίλων ἐκφέρονται γνῶμαι καὶ προτείνονται σχέδια, χείριστον δὲ πάντων καὶ ἐξευτελιστικώτατον ἐγένετο τὸ διάβημα εὐαρίθμων διδασκάλων, ἀπεκδεχομένων τὸν διορισμὸν ἀπὸ τοῦ Τμήματος τῆς Παιδείας. Ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τούτων μὴ εὑρίσκοντες ἱκανῶς ἐκφραστικὴν λέξιν ἵνα χαρακτηρίσωμεν τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ταύτην καὶ περιττὴν θεωροῦντες οἱανδήποτε ἀναίρεσιν, διότι οὐδεὶς διδάσκαλος ἢ ἰδιώτης καὶ ἦχος συνειδήσεως Ἑλληνικῆς διατηρῶν θὰ περιέπιπτεν εἰς τηλικοῦτον ἐξευτελισμόν.

Αἱ πολιτικαὶ συνθῆκαι παρ' ἡμῖν δυσχεραίνουσι καὶ τὰ μᾶλλον εὐχερῆ ζητήματα, ὅταν δὲν συμπίπτωσι ταῦτα πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς βλέψεις τῆς ξένης Κυβερνήσεως. Ἡ ἐθνικὴ παιδεία τῶν ὑπηκόων παρ' ἡμῖν ἀντιτίθεται ὅλως πρὸς τὰς βλέψεις τῶν κρατούντων, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν παύονται ὑποβλέποντες αὐτὴν καὶ πᾶσαν παραδοκοῦντες εὐκαιρίαν ὅπως καταστήσωσιν ὑποχείριον καὶ τὴν ἐξοντώσωσι, καὶ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην εὑρέθησαν νὰ προτείνωσιν Ἕλληνες τοὔνομα διδάσκαλοι! Ἡ κοινὴ ἀγανάκτησις καὶ ἀποστροφὴ δὲν εἶνε δι' αὐτοὺς ἐπαρκὴς τιμωρία.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν γλιοχρότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὤφειλε νὰ χορηγῇ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς ὅλης παιδευτικῆς δαπάνης, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι πρὸς τοῦτο εἰργάσθησαν οἵ τε ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος ἐνίσχυσε πάσας τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, φαίνεται δὲ ὅτι λίαν προσεχῶς τὸ ζήτημα τοῦτο διευθετεῖται.

Ὡς ἔχουσι τὰ καθ' ἡμᾶς σήμερον καὶ ὡς εἶχον ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν, μέγιστον εἶχε συμφέρον ἡ κοινότης καὶ ὁ λαὸς ὅπως περιφρουρῇ τὴν ἐθνικήν του παιδείαν κατὰ παντὸς ἐπηρεασμοῦ ἀπὸ τῶν κρατούντων, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ διδάσκαλος ἔδει νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἄσχετος πρὸς αὐτοὺς, ἄλλως αἱρετώτερον ἦτο νὰ μὴ ὑπάρχῃ παίδευσις, καὶ μόνη ἡ ἐθνικὴ παράδοσις θὰ ἦτο ἱκανὴ ὅπως διατηρῇ τὴν ἐθνικὴν παρὰ τῷ λαῷ συνείδησιν. Ὁ διδάσκαλος διὰ ταῦτα πρέπει νὰ συμβάλληται ἀμέσως πρὸς τὴν κοινότητα καὶ δι' ἀμοιβαίας συναινέσεως καὶ συμφωνίας νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰ καθήκοντά του ὑπεύθυνος ὢν ἀμέσως πρὸς αὐτήν. Ἄλλως βεβαίως ἠδύνατο νὰ συμβαίνῃ ὑπὸ κυβέρνησιν ἐθνικὴν, ἥτις ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ ὅλου ἔθνους ἀπορρέουσα καὶ τὰ μέγιστα ὑπέρ τε τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ εἰδικῆς παιδεύσεως τοῦ ἔθνους μεριμνῶσα θὰ ἐδικαιοῦτο ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους νὰ διαχειρίζηται καὶ διευθύνῃ αὐτὴ τὰ τῆς παιδείας. Ἐφόσον ὅμως ξενοκρατούμεθα, ἑκάστη κοινότης συμφέρει καὶ πρέπει νὰ διατηρῇ ἀμείωτα τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐν τούτῳ, νὰ συμβάλλεται διὰ αὐτὴ ἀμέσως πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ νὰ ἐξασκῇ πᾶσαν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἡ διαρκεια τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου παρά τινι κοινότητι δύναται μέχρι τινὸς νὰ καθορισθῇ ὑπὸ νόμου, χωρὶς ὅμως αὕτη νὰ εἶνε πολὺ μακρὰ, διότι τοῦτο οὔτε εἰς τὴν κοινότητα οὔτε εἰς τὸν διδάσκαλον πολλάκις θὰ συνέφερε. Ἐὰν ἡ διάρκεια τῶν Σχ. Ἐπιτροπειῶν ἐγίνετο τοὐλάχιστον τριετὴς, θὰ ἤρμοζε καὶ ἡ τοῦ διοριζομένου διδασκάλου νὰ εἶνε τοσαύτη, καὶ θὰ παρείχετο μὲν εἰς τὸν διδάσκαλον ἱκανὸς χρόνος πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς λυσιτελοῦς διδασκαλίας του, καὶ εἰς τὴν κοινότητα πρὸς ἐκτίμησιν αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως συνέβαινε τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν νὰ ἐπιθυμῇ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, οὔτε δίκαιον, οὔτε πρέπον θὰ ἦτο νὰ δεσμεύηται ἐπὶ χρόνον μακρόν.

Πρέπει ἐντούτοις νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αἱ ἀθρόαι κατ' ἔτος μεταθέσεις τῶν διδασκάλων αἰτίαν ἔχουσι αὐτοὺς μᾶλλον τοὺς διδασκάλους ἢ τὰς κοινότητας, αἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκτιμῶσι τοὺς καλοὺς διδασκάλους καὶ συναινοῦσιν εἰς τὴν ἀναπέωσιν τοῦ διορισμοῦ, ἐνῷ πολλοὶ τῶν διδασκάλων ἐπιδιώκουσι συμφερωτέρας ἀεὶ θέσεις ἑκουσίως μεταβαίνοντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Πολλοὶ διδάσκαλοι διδάσκουσιν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀνενόχλητοι, κατακτησάμενοι τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν οἰκείων κοινοτήτων, καὶ ἐξασκοῦσι μάλιστα παρ' αὐταῖς σπουδαίαν καὶ εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν· ἡ ἐπιρροὴ δὲ καλοῦ καὶ ἱκανοῦ διδασκάλου ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὸν καὶ μισθὸν ἱκανοποιητικὸν καὶ βίον ἐὐάρεστον ἐν μέσῳ κοινότητος ἀγαπούσης καὶ ἐκτιμώσης αὐτόν.

Ὑπάρχουσιν ἀτυχῶς διδάσκαλοι ὑστεροῦντες ὡς πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὰ ἐφόδια τῶν νεωτέρων διδασκάλων, μὴ φροντίσαντες νὰ γένωνται κρείττονες κατὰ τὴν μακρὰν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, καὶ τούτους αἱ νομιμοέστεραι κοινότητες ἀποκρούουσι προτιμῶσαι τοὺς νεωτέρους· ἄλλοι δὲ πάλιν διδάσκαλοι εὑρίσκουσιν εὐκολώτερον νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν δημιουργοῦντες κόμματα καὶ διαιρέσεις παρὰ τῇ κοινότητι καὶ ἐπιδιώκοντες ὅπως ἔχωσι τὴν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ οὗτοι εἶνε οἱ χείριστοι τῶν διδασκάλων, διότι ἀποβαίνουσι διηνεκῆ σκάνδαλα τῆς κοινότητος, καὶ πρέπει ν' ἀποκλείωνται πάσης θέσεως.

Ἐγνωρίσαμεν εὐτυχῶς οὐκ ὀλίγους διδάσκαλους οἵτινες ἀπέρριψαν διορισμοὺς κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐπικροπείας ἀρνούμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι ὑπὸ Ἐπιτροπείαν διαφωνοῦσαν ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ οὗτοι εἶνε τῶν διδασκάλων οἱ ἄριστοι.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλάκις ἄριστοι διδάσκαλοι παραγκωνίζονται ὑπὸ κατωτέρων συνοδέλφων αὐτῶν διὰ μέσων ἀθεμίτων, εἴτε ἀδικοῦνται ὑπὸ κακοτρόπων καὶ ἀουνειδήτων Ἐπιτροπειῶν. Τοῦτο ὅμως συμβαίνει σπανίως καὶ οἱ καλοὶ καὶ ἱκανοὶ διδάσκαλοι ἐπιτυχόντες καλῶν κοινοτήτων, —καὶ τοιοῦτοι εἶνε πολλοὶ—ἐξασφαλίζουσιν ἐφόσον θέλουσι τὴν θέσιν αὐτῶν παρὰ ταύταις.

Σπουδαία αἰτία τῶν ἐπιτεινομένων ὁσημέραι διδασκαλικῶν δυσχερειῶν εἶνε καὶ ὁ ἀεὶ αὔξων ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων, οἵτινες περιέρχονται οὕτω καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν γενικὸν νόμον **τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως τῆς ἐργασίας.** Τοῦτο ὑποβιβάζει βεβαίως τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων ἀλλὰ καὶ προκαλεῖ τὴν ἄμιλλαν καὶ τὸν συναγωνισμὸν ὅπως ἀναδειχθῶσι κρείττονες καὶ ὑπέρτεροι ἀλλήλων, ἡ ἄμιλλα δὲ καὶ ὁ συναγωνισμὸς ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτατα στοιχεῖα τῆς προόδου, καὶ τοῦτο βλέπομεν συμβαῖνον μεταξὺ τῶν χρηστῶν καὶ φιλοτίμων μάλιστα διδασκάλων. Ἐν τῷ συναγωνισμῷ τούτῳ ἀναγκαίως θὰ ἡττηθῶσι καὶ θὰ πέσωσιν οἱ ἀσθενέστεροι καὶ αὐτοὶ συνήθως ἐκλιπαροῦσι τὴν προστασίαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ξένων ἐξουσιῶν καὶ ἀρχῶν.

Ὡς οἱ ἄλλοι ἐπιστήμονες διεξάγουσι τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου ἐν ἁμίλλῃ καὶ συναγωνισμῷ, δὲν βλέπομεν διατί καὶ οἱ διδάσκαλοι νὰ μὴ διεξάγωσι παρόμοιον ἀγῶνα ἐντείνοντες πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἐπαναπαύωνται εἰς τὴν ἅπαξ ἐξασφαλισθεῖσαν μονιμότητα καὶ τὸν ἐπιτευχθέντα ἱκανοποιητικὸν μισθόν.

Ὁ μῦθος τοῦ λύκου καὶ τοῦ κυνὸς εἶνε πολὺ γνωστὸς εἰς τοὺς κ. κ. διδασκάλους. Ἐν τέλει εἶνε βέβαιον ὅτι ὅταν τὸ διδασκαλ. ἔργον δὲν παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς τὸν βίον, αἱ νεώτεραι γενεαὶ θὰ τρέπωνται ἐπὶ ἄλλα ἔργα καὶ ἐπαγγέλματα καὶ ἡ πληθώρα τῶν διδασκάλων θὰ σταματήσῃ. Τῆς ἰσορροπίας ὁ νόμος εἶνε καθολικὸς εἴς τε τὸν ἄλογον καὶ τὸν λογικὸν κόσμον.

Καταλήγοντες λέγομεν ὅτι πρὸς τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν καλῶν καὶ ἱκανῶν διδασκάλων—διότι οἱ ἀνίκανοι καὶ κακοὶ εἶνε καταδεδικασμένοι—ἀπαιτεῖται αὔξησις τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἵνα καὶ ἡ κοινότηςδύναται νὰ παρέχῃ ὅσα παρέχῃ τοὐλάχιστον σήμερον, καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ διάρκεια τὰς διδασκαλίας ἐπὶ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας.

Ὅσοι τῶν διδασκάλων νομίζουσιν ὅτι ἡ θέσις αὐτῶν θὰ ἐβελτιοῦτο, ἂν διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἢ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν, ταχέως θὰ ἐμάνθανον ὅτι πλανῶνται οἰκτρῶς. Συμβαλλόμενοι πρὸς ἰσχυροτέρους αὐτῶν θὰ καθίσταντο ὑποχείριοι. καὶ θὰ ὑπεχρεοῦντο νὰ παρέχωσιν ἐκδουλεύσεις οὐδεμίαν σχέσιν ἐχούσας πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἔργον. Συμβαλλόμενοι πρὸς τὰς Χωρ. Σχολ. Ἐπιτροπείας, σαμβάλλονται πρὸς πρόσωπα ἐφ᾽ ὧν δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιρροὴν ἐπιβλητικὴν καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὰς ὑποχειρίους πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἐμμένομεν πάντοτε ὅτι ἱκανὸς καὶ χρηστὸς διδάσκαλος ἐπιβάλλεται, εὐχερῶς εἰς τὰς κοινότητας καὶ ἐξασφαλίζει παρ᾽ αὐταῖς ὑπέροχον θέσιν.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΥΜΕΩΝΕΣ

—Μωροὶ καὶ τυφλοί.—Ἡ ἐθνικὴ παιδεία καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι.—Ἡ γενεσιουργὸς δύναμις τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς προόδου.—Οἱ Σύριοι καὶ οἱ Λεβαντῖνοι.—Τὰ Κυπριακὰ ἀνδράποδα.

Ἡ μωρία καὶ ἡ τύφλωσις ἡ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ κουφότης ἐνίων γονέων ἐξωθοῦσιν εἰς ἐγκληματικὴν ἀπεμπόλησιν τῶν ἰδίων τέκνων πρὸς ξένους τυχοδιώκτας, οἵτινες ἐπιτρέχουσι τὴν καθ᾽ ἡμᾶς Ἀνατολὴν ὑπολαμβάνοντες τοὺς ἐν αὐτῇ λάους ὡς ἀνδραπόδων ἀγέλας καὶ ἐκμεταλλεύονται τούτους φθείροντες τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Ἐφόσον μὲν τὰς παγίδας καὶ τὰς σαγήνας αὐτῶν βάλλουσι κατὰ τῶν κοσμοπολιτικῶν στοιχείων τῆς Ἀνατολῆς, τῶν ἄνευ πατρίδος καὶ ἐθνότητος, δίκην ἀδεσπότων πραγμάτων, βιούντων ἐν αὐτῇ παρασιτικῶς, ἡ σωματεμπορία διὰ τῶν ξένων σχολῶν εἶνε ἁπλῶς ἐπιχείρησις ζωεμπορική· ὅταν ὅμως κατατολμῶσιν οἱ τυχοδιῶκται οὗτοι νὰ σαγηνεύωσι τὰ θύματα παρὰ ἐθνότητι, ἥτις διὰ τῶν αἰώνων ἀνεδείχθη τῆς ἀνθρωπότητος τὸ καύχημα, οἱ ἀγύρται καὶ τυχοδιῶκται οὗτοι γραμματοκάπηλοι εἶνε ἄξιοι ἐμπτυσμοῦ.

Τίνα σκοπὸν ἔχουσιν ἐν μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς αἱ ξέναι σχολαὶ καὶ τίνα δύνανται νὰ ἐπιτελέσωσιν προορισμόν; Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία εἶνε ἡ κατ᾽ ἐξοχὴν μορφωτικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ ὑπὲρ πᾶσαν ξένην, μορφώσασα καὶ ἐξανθρωπίσασα τὸν πεπολιτισμένον ἤδη κόσμον καὶ σήμερον ἔτι παρέχει εἰς τοὺς μᾶλλον πεπολιτισμένους λαοὺς τὸν ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον βίον, καὶ τὴν παιδείαν ταύτην ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ περιέπει καὶ θεραπεύει πάντοτε μετὰ ζηλοτύπου στοργῆς.

Φοβούμεθα μάλιστα, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ χαρμοσύνου θορύβου τῶν νικητηρίων παιάνων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἐλησμονήθη ἡ ἀληθὴς αἰτία καὶ γενεσιουργὸς δύναμις τοῦ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀπαραδειγματίστου αὐτοθυσίας τῶν νέων ἑλληνικῶν γενεῶν. Οἱ ξένοι πάντες, οἱ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσαντες τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, κατεπλάγησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ δικαίως ἀπέδοσαν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπερτέραν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη του ὑπὲρ τὰ τῶν πολεμίων αὐτοῦ. Ἀλλ᾽ ἡ ἀκαταγώνιστος αὕτη ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ ἰδεώδη δὲν μεταδίδονται διὰ τῆς κληρονομικότητος ἀλλὰ διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς, μόρφωσις δὲ καὶ ἀγωγὴ εἶνε ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ οἴκου.

Ἰδοὺ διατί ὁ μέγας γερμανὸς στρατάρχης Μόλκτε τὴν νίκην τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν τέως ἀηττήτων Γάλλων ἀπέδωκεν εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς Γερμανίας καὶ ἡ γνώμη τοῦ στρατάρχου ἐστηρίζετο ἐπὶ λόγων ἱστορικῶν καὶ πραγματικῶν. Αὐτὸ τοῦτο εἶνε ἀληθὲς διὰ τὸν σύγχρονον Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν ὀφείλονται κυρίως τὰ περίλαμπρα καὶ ἀθάνατα τρόπαια τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν ἃς διάγομεν.

Ὅστις ἤθελε παρακολουθήσει τὴν διδασκαλίαν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις καὶ τὰ ὑγιέστερα διδακτικὰ βιβλία ἐν αὐτοῖς θὰ κατενόει πῶς ἡ ἐθνικὴ παιδεία δι᾽ ὅλων τῶν σταδίων αὐτῆς τείνει ἀπαρεγκλίτως καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τῆς μεταδόσεως τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν καὶ συναισθημάτων εἰς τὰς τρυφερὰς καρδίας καὶ τὰς ἁπαλὰς φρένας αὐτῶν.

Οἱ παῖδες ὅσοι ἀπαγγέλλουσι τοῦ Ρήγα καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, τοῦ Ζαλοκώστα καὶ τοῦ Ζαμπελίου καὶ ἄλλων παλαιοτέρων καὶ νεοτέρων ἐθνικῶν ποιητῶν τὰ ἐνθουσιαστικὰ ποιήματα, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας, μὲ τὰς παρειὰς πορφυρᾶς καὶ μὲ τὰς καρωτίδας ἐξογκουμένας, οἱ Ἑλληνόπαιδες οὗτοι θὰ εἶνε οἱ ἥρωες τῆς αὔριον, οἵτινες καὶ τὸν πολεμικώτατον ἐχθρὸν θὰ διαπερῶσι διὰ τῆς λόγχης ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων του ἢ θὰ καταδιώκωσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ του χώρᾳ, οὔτε τηλεβόλα, οὔτε ταχυβόλα καὶ πολυβόλα, οὔτε τὰ ἐπαναληπτικὰ οὔτε τὰ τελειότατα φονικὰ ὅπλα πτοούμενοι, διότι φέρουσιν οὗτοι τὸν ἀδιάτρητον θώρακα τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας, τῆς Ἑλληνικῆς συνηδήσεως ἣν ἐχάλκευσαν οὐχὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ὁπλουργεῖα ἀλλὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια.

Ὅσοι παρασκευάζονται ἥρωες ἐν πολέμῳ, αὐτοὶ θὰ εἶνε καὶ οἱ ἀκαταγώνιστοι βιοπαλαισταὶ καὶ οἱ τολμηρότεροι ἐπιχειρηματίαι καὶ οἱ δραστηριώτεροι καὶ νηφαλιώτεροι ἐργάται τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς εὐημερίας καὶ προόδου. Ἀρκεῖ ἓν βλέμμα ἐπὶ τὰ κοσμοπολιτικὰ στοιχεῖα, τὰ στερούμενα παιδείας καὶ ἀγωγῆς ἐθνικῆς καὶ εἰς ξένας παιδευόμενα ὑπὸ ξένων σχολὰς ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην πολλαχῶς ἀποδεδειγμένην.

Ἡ γείτων Συρία ἐγένετο τὸ ἐλεεινότατον θῦμα τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν, αἵτινες καὶ ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν συνείδησιν ἀφήρεσαν ἀπὸ τῶν παντοίων Συριακῶν φύλων καὶ ἀνέδειξαν ταῦτα ἐλεεινὰ πλήθη ἀνδραπόδων δουλευόντων εἰς πάντα κύριον καὶ οὐδὲν ἐχόντων ἰδανικόν, οὐδεμίαν ἀρχὴν ἐθνικὴν ἐν παντὶ τῷ βίῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν αὐτῶν. Οἱ Λεβαντῖνοι ἀποτελοῦσι τὰ ἐλεινότερα πλάσματα τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς τιμῆς ἐθνικῆς, κοινωνικῆς ἢ προσωπικῆς. Ἀλλάσσουν οὗτοι ἐθνότητα ὡς οἱ χαμαιλέοντες χρῶμα κατὰ τὸ περιβάλλον, χρεωκοποῦσιν ἀσυστόλως καὶ δὲν διστάζουσι νὰ θυσιάσωσι πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν εἰς τοπικὰ καὶ ἰδιοτελῆ συμφέροντα. Κλέπτουσιν ὁσάκις δύνανται ἢ καταχρῶνται τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων αὐτῶν, προδίδουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς εὐεργέτας καὶ οὐδὲν ὅσιον καὶ ἱερὸν πρεσβεύουσιν ἢ περιέπουσιν. Οἱ Λεβαντῖνοι εἶνε ὁ συνήθης τύπος καὶ ἡ μορφὴ τοῦ ἔργου τῶν ξένων προπαγανδικῶν Σχολῶν.

Ἡ πανώλης αὕτη δυστυχῶς εἰσήχθη καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἀπειλοῦσα βαθμηδὸν νὰ διαφθείρῃ καὶ παραμορφώσῃ λαὸν ὅστις διὰ δέκα σχεδὸν αἰώνων ἠδυνήθη νὰ περισώσῃ ἀκμαίαν τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν καὶ ἀναλλοίωτον τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα του ὑπομείνας τὰς ὀδυνηροτέρας καὶ σκληροτέρας δοκιμασίας, τοὺς ἀγριωτέρους καὶ ὠμοτέρους διωγμοὺς καὶ μαρτύρια ἀνεκλάλητα.

Αἱ ἐγκαθιδρυθεῖσαι παρ᾽ ἡμῖν προπαγανδ. σχολαὶ ἀποδίδουν ἀπὸ τινος εἰς τὰς ἡμετ. κοινωνίας ἐλεεινὰ ἀνθρωπάρια ἐντελῶς ἀσυνείδητα, θεσιθήρας ἀρνησιπάτριδας καὶ ἀρνησιθρήσκους κοσμοπολίτας, κατασκόπους τῶν κρατούντων καὶ καταδότας τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν. Τὰ αἰσχρὰ ταῦτα ἐξαμβλώματα τῶν προπαγανδικῶν σχολῶν ἀποτελοῦσιν αἶσχος καὶ ὄνειδος εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ἥτις ὀφείλει νὰ καταφρονῇ καὶ ἀποστρέφηται τούτους, ὡς Ἰσκαριώτας καὶ Ἐφιάλτας.

Ἡ ἀτιμία καὶ ἡ αἰσχύνη τούτων ἔστω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν μωρῶν καὶ ἀθλίων γονέων αὐτῶν.

ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ
ELLA WHEELER WILCOX

(Ἐκ τοῦ American Examiner).

Ἡ τελεία ἡλικία ἐν τῇ ζωῇ τῆς γυναικός.—Ἡ νεότης εἶνε προσφιλής, ἡ ὡριμότης ὅμως χιλιάκις μᾶλλον ἑλκυστική.

Εἰς τὸ ἁπλοῦν ἐρώτημα «κατὰ τίνα ἡλικίαν ἡ γυνὴ φθάνει εἰς τὴν μεγίστην αὐτῆς τελειότητα;» πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πολύπλοκος ἀπάντησις.

Ἡ γυνή, τὸ περιβάλλον, τὸ κλῖμα, πρέπει πάντα νὰ μελετῶνται. Ὁ ἵππος, ὁ ὄνος, ὁ γάτος ἔχουσι τὴν ὡρισμένην περίοδον τῆς τελείας ἀναπτύξεως αὐτῶν, ὑποκειμένην εἴς τινας παραλλαγάς.

Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ ὑπὸ τίνας ὅρους εἴς τινας ἡλικίας. Κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον εἶνε εἰς τὴν περίοδον τῆς πτιλώσεως, (*Pin—feafhered*) καὶ ἀποστρέφεται ὅλας τὰς κόρας, λατρεύει τὰς ὡρίμους κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον, γνωρίζει πάντα κατὰ τὸ εἰκοστόν, ἄρχεται ἀναγνωρίζων ὅτι οὐδὲν γνωρίζει κατὰ τὸ τριακοστόν, εἶνε εὐχάριστος καὶ ἐπικίνδυνος κατὰ τὸ τριακοστὸν πέμπτον καὶ θελκτικὸς κατὰ τὸ πεντηκοστόν.

Ἡ γυνὴ μᾶλλον εὐμετάβλητος, ἀπατηλὴ περὶ πάντα, ὑπεκφεύγει καὶ διαφεύγει τὴν κατάταξιν ταύτην.

Δύναται νὰ εἶνε Κίρκη κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον μετὰ ἐκπληκτικῆς εὐφυΐας καὶ θελγήτρου ἢ δύναται νὰ παραμείνῃ ἀνανάπτυκτος, ἀναιμικὴ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου καὶ ἔπειτα νὰ ἀνθήσῃ εἰς ἔνδοξον γυναικείαν καλλονήν.

Εἶδον παρά τινι οἰκογενείᾳ τὰ δύο ἄκρα—τὴν μικρὰν νεᾶνιν δεκαὲξ ἐτῶν ἥτις ἦτο ἐν τῇ τελειότητι τῆς φυσικῆς αὐτῆς γυναικείας ὡριμότητος, καὶ ἑτέραν ἀδελφὴν ἀκριβῶς φθάνουσαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆς τῆς ἡδονικῆς ὡραιότητος εἰς τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος.

Ἡ μεσημβρινὴ νεᾶνις ὡριμάζει ταχύτερον καὶ μαραίνεται ἢ αἱ ἀδελφαί της εἰς τὰ εὔκρατα κλίματα, ἀκριβῶς ὡς τὰ μεσημβρινὰ ῥόδα ἀνθοῦσι καὶ πίπτουσιν ἐνωρίτερον ἢ παρ᾽ ἡμῖν (ἐν Ν. Ὑόρκῃ). Καὶ ὅπως εἰς τὰ ῥόδα, ἡ ἄνθησίς της εἶνε λαμπροτέρα, ἡ καλλονή της μᾶλλον θαμβωτική.

—Τελεία γυνὴ προσφιλὴς ἐν τῇ νεότητι, ἀλλὰ θαμβωτικὴ ἐν τῇ ὡριμότητι.

Ἀξιέραστος κατὰ τὴν πρώτην νεότητα, ἔρχεται καιρὸς βραδύτερον ὅτε καρδία, νοῦς καὶ ψυχὴ ἑνοῦνται ἵνα ἀναδείξωσιν αὐτὴν χιλιάκις θελκτικωτέραν ἢ ὅσον ἦτο κατὰ τὴν πρώτην ἠῶ αὐτῆς.

Ὡς τὸ ἄρωμα εἰς τὸ ἄνθος, οὕτως εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς ἐσωτερικῆς φύσεως λαμπούσης διὰ τοῦ προσώπου γυναικός.

Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τι πλεῖον ἢ ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ζωηρότης τῆς νεότητος ἵνα παραγάγῃ τὴν ἔκφρασιν ταύτην, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἴσθημα, ὡριμάσαν ἤδη ὑπό τινων ὡριμαστικῶν πειραμάτων τῆς ζωῆς, καὶ συμπάθεια ἢ ἤδη ἐξεγείρεται πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐὰν δὲν ἐφθάρῃ ἡ πρώτη νεότης αὐτῆς ὑπὸ νόσου ἢ καταστροφῆς τοῦ νευρικοῦ ὀργανισμοῦ της, ἡ Ἀμερικανὴ ἡμῶν γυνὴ φθάνει συνήθως εἰς τὴν τελείωσιν τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς εἰς τὴν ἡλικίαν περίπου τοῦ εἴκοσιν ὀκτώ.

Κατέχει πλήρως πάντα τὰ θέλγητρα τῶν πρώτων δεκάδων ἐτῶν, ἄνθησίς τις εἶνε ἀμείωτος, τὸ ὄμμα της εἶνε πλῆρες στίλβης, τὸ πρόσωπόν της διατηρεῖ τὴν ἐλαφρὰν στρογγυλότητα του.

Ἀλλ᾽ εἰς τὰ θέλγητρα ταῦτα προστίθεται ἡ λεπτὴ γοητεία τῆς καρδίας ἀρχομένης νὰ δοκιμάζῃ τὰς βαθυτέρας ἀπολαύσεις καὶ θλίψεις τῆς ζωῆς, ψυχῆς ἀρχομένης νὰ ἀτενίζῃ ἔμπροσ πρὸς τὸ ἀόρατον, καὶ διανοίας ἀρχομένης νὰ μελετᾷ τὰ σοβαρὰ ζητήματα τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος ἡ κατὰ μέσον ὅρον Ἀμερικανὶς ἄρχεται νὰ λαμβάνῃ τὴν σωματικὴν καὶ διανοητικὴν τελείωσιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ περίοδον ὀκτὼ ἢ δέκα ἐτῶν φαίνεται ὅτι διατηρεῖ τὰ ἀπαραμείωτα θέλγητρά της.

— Ἡμέρα παρακμῆς τῆς καλλονῆς.—Μελαγχολικὴ περίοδος ἐν τῇ ζωῇ τῆς γυναικός.

Ἔπειτα ἄρχεται ἀνεπαίσθητος σχεδὸν μεταβολή. Εἶνε τὸ βοστρυχούμενον ἄκρον τοῦ ῥόδου, δυσκόλως ἀντιληπτὸν εἰς τὸν ἀδιάφορον θεατήν, εἶνε ὅμως τοῦτο ὁ ἄτεγκτος πρόδρομος τῆς παρακμῆς.

Δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ περίοδος ἐτῶν, καὶ μία δεκαετία ἔτι, πρὶν ὀφθαλμός τις ἄλλος ἢ ὁ ἴδιος ἀνακαλύψῃ τοσοῦτο τόσον ἐπιτηδεία εἶ ε περὶ τὰς τέχνας τῆς διατηρήσεως τῶν θελγήτρων αὐτῆς· ἐντούτοις κατὰ πάντα τὰ ἔτη ταῦτα φέρει αὕτη τὸ μελαγχολικώτατον πασῶν τῶν μελαγχολιῶν μυστικὸν ἐν τῇ καρδίᾳ της, ὅτι ὁ ἥλιός της διέβη τὸ κατακόρυφον καὶ ἡ μακρὰ ἡμέρα τοῦ κάλλους της κλίνει πρὸς τὴν δύσιν.

Εὐτυχὴς εἶνε ἐκείνη ἥτις, ὅταν ὁ θαυμασμὸς τοῦ πλήθους δὲν προσδοκᾶται ἐπὶ πλέον, δύναται νὰ στραφῇ ὀπίσω ἐπὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν φίλων αὐτῆς. Εὐτυχὴς εἶνε ἐκείνη ἥτις τὸν χρόνον τῆς μεσημβρίας τῆς ζωῆς αὐτῆς χρησιμοποιεῖ ὅπως παρασκευάσῃ γαληνιαίαν καὶ εἰρηνικὴν ἑσπέραν.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΒΑΘΜΙΑΙΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ

Ὁ ἄρτι κυρωθεὶς οὗτος νόμος καὶ ἐν ἰσχύει τεθεὶς ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου (ν. ἡ.)ἔχει ἐν τοῖς κυριωτάτοις ἄρθροις αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

3.—(1) Ἐὰν αἴτησις γένηται πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν παρὰ γαιοκτημόνων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δέκα κώμης τινὸς ἢ ὁ Διοικητὴς συστήσῃ ὅτι εἶνε εὐκταῖον νὰ ἀποκλεισθῶσιν αἱ αἶγες ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου, ὁ Ἁρμοστὴς δύναται νὰ διατάξῃ ψηφοφορίαν ὑφ᾽ ὅλων τῶν γαιοκτημόνων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐγγεγραμμένων ἢ μὴ καὶ ἀγόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 18 ἐτῶν, ὁμοῦ μετὰ πάντων τῶν κατόχων αἰγῶν ἢ προβάτων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, οἵτινες ἄγουσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 18 ἐτῶν καὶ κατέχουσιν αἶγας ἢ πρόβατα ἄνω τῶν 25. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Μουδίρης ὁμοῦ μετὰ τοῦ Εἰσπράκτορος θὰ παρασκευάζωσιν, ὡς οἷόν τε τάχιον, κατάλογον τῶν προσώπων τούτων ὡς δικαιουμένων νὰ ψηφοφορῶσι καὶ θὰ τοιχοκολλῶσιν αὐτὸν εἰς περίοπτον τόπον ἐν τῇ κώμῃ.

Ὁ κατάλογος οὗτος θὰ εἶνε τελειωτικός, νοουμένου ὅτι πᾶν πρόσωπον, οὗτινος τὸ ὄνομα δὲν θὰ ἐφαίνετο ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ, θὰ δύναται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως αὐτῆς νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν ἵνα περιληφθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ θὰ εἶνε τελειωτική. Ἂν ἡ ψηφοφορία ἤθελε δείξῃ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῶν ψηφοφόρων ἐν τῷ καταλόγῳ εἶνε ὑπὲρ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν αἰγῶν, ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ θὰ προκηρύττῃ τὴν κώμην ὡς **ὑπονόμιον** (ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου).

(2). Ὁ Διοικητὴς θὰ ὁρίζῃ τὰς ὥρας καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ θὰ δίδῃ τὴν δέουσαν γνωστοποίησιν περὶ τούτου τοιχοκολλῶν ἢ διατάσσων τὴν τοιχοκόλλησιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἢ τὰ τεμένη γνωστοποιήσεων οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 15 ἡμερῶν πρὸ τῆς ὡρισμένης ἡμέρας.

(3) Ὁ Διοικητὴς θὰ προεδρεύῃ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν περιπτώσει οἱασδήποτε ἀμφισβητήσεως ἐὰν πρόσωπόν τι δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ ἢ μή, ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ θὰ εἶνε τελειωτική.

4.—Ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ δύναται νὰ κηρύξῃ ὑπονόμιόν τινα κώμην ὡς ὑπονόμιον λιμένα.

5.—Πᾶσα διαταγὴ ἐν Συμβουλίῳ γενομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 θὰ δημοσιεύηται ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς θὰ τοιχοκολλᾶται, ὡς οἷόν τε τάχιον, εἰς τὰς λαλουμένας γλώσσας εἰς τὸ ὑπ᾽ ὄψιν χωρίον ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας ἢ τοῦ τεμένους ἐὰν ὑπάρχωσιν, καὶ εἰς τόπον περίοπτον ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ.

6.—(1). Μετὰ τὴν λῆξιν δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Διαταγῆς ἐν Συμβουλίῳ κηρυττούσης χωρίον τι ὑπονόμιον, θὰ εἶνε παράνομον διὰ πᾶν πρόσωπον νὰ διατηρῇ ἢ νὰ ὑπομένῃ νὰ βόσκῃ οἱαδήποτε αἲξ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοιούτου χωρίου.

(7). Νοουμένου ὅτι διὰ πᾶσαν Μονὴν Τεκκὲν ἢ ἄλλον κτήτορα γῆς οὐχὶ μικροτέρας τῶν 500 σκαλῶν εἰς ἓν τεμάχιον, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη, καίτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων ὑπονομίου χωρίου, δύνανται νὰ βόσκωνται αἶγες ἐν αὐτῇ κατ᾽ ἀριθμὸν οὐχὶ μεγαλείτερον τῆς μιᾶς κατὰ δέκα σκάλες, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες δὲν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ βόσκωνται ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ ἀλλαχοῦ εἰμὴ ἐν τῇ εἰρημένῃ γῇ.

8.—(1) Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως κατὰ τὸν περιγραφέντα τρόπον ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 περὶ Διαταγῆς ἐν Συμβουλίῳ κηρυττούσης χωρίον τι ὑπονόμιον, πᾶν πρόσωπον διαμένον ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ὅπερ θὰ κατεῖχε ἢ θὰ ἠγόραζεν αἶγα, ἢ πᾶν πρόσωπον ὅπερ θὰ ἔφερεν εἰς τοιοῦτο χωρίον αἶγα ἥτις δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν λῆξιν τῶν εἰρημένων δεκαπέντε ἡμερῶν ἐν τῷ χωρίῳ, θὰ εἶνε ἔνοχος παραβάσεως τοῦ Νόμου τούτου καὶ τοιαύτη αἲξ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ, τοιούτου προσώπου θὰ διατάσσηται ὅπως κατασχεθῇ.

(2). Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἀπὸ κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος αἶγας.

(3). Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς αἶγας κομισθείσας εἰς τοιοῦτο χωρίον ἐπὶ σκοπῷ νὰ σφαγῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς των εἰς αὐτό νοεῖται ὅμως ὅτι τοις αὕτη αἲξ θὰ τηρῆται περιωρισμένη ἢ δεδεμένη ἐπὶ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν εἰρημένην προθεσμίαν τῶν δεκαήμερων αἵτινες θὰ παρέλθωσι πρὸ τῆς σφαγῆς αὐτῆς.

(9). Αἱ προβλέψεις τοῦ ἄρθρ. 8 δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς οἱανδήποτε κομισθεῖσαν αἶγα μετὰ τὴν ἡμέραν καθ᾽ ἣν τὸ χωρίον εἶχε κηρυχθῇ ὑπονόμιον διὰ πᾶσαν νόμιμον αἶγα ἐν αὐτῇ.

10.—(1) Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 (1) ἐν σχέσει πρὸς ὑπονόμιον χωρίον, ὁ Ἐπιτετραμμένος Ὑπάλληλος θὰ προσέρχηται εἰς καιρὸν κατάλληλον καθ᾽ ἑκάστην τῶν δύο εἰρημένων ἡμερῶν καὶ θὰ ἀγοράσῃ πάσας τὰς αἶγας ὅσαι νομίμως ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χωρίῳ καὶ αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς πρόσωπον ἑδρεῦον ἐν τῷ χωρίῳ ἢ κατέχον ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐν αὐτῷ, ἅμ᾽ ὡς κομισθῶσι πρὸς αὐτὸ παρὰ τοιούτου προσώπου ἢ τοῦ πράκτορός του.

(2). Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς αἰγὸς πρὸς ἀγορὰν κατὰ τὸν προνοούμενον τρόπον ὁ Ἐπιτετραμμένος ὑπάλληλος θὰ συμφωνῇ εἰ δυνατὸν μετὰ τοῦ κατόχου ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, ἀλλ᾽ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν κατορθωθεῖ τοιαύτη συμφωνία, ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν διαιτητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Μετζιλὶς Ἰταρέ) καὶ ἡ ἀπόφασις τοιούτου διαιτητοῦ οὕτω διωρισμένου θὰ εἶνε τελειωτικὴ καὶ ἀποφασιστική.

(3) Πᾶσα αἲξ εὑρεθεῖσα κατὰ τὰς εἰρημένας δύο ἡμέρας ἐν τοιούτῳ χωρίῳ καὶ μὴ ἀνήκουσα εἰς πρόσωπον ἑδρεῦον ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἢ κατέχον ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐν αὐτῷ θὰ δημεύηται ἀμέσως ἄνευ ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Ἐπιτετραμμένου Ὑπαλλήλου, ἐκτὸς ἂν ὁ κάτοχος τοιαύτης αἰγὸς ἀποδείξῃ εἰς τὸν Ἐπιτετραμμένον ὑπάλληλον ὅτι τοιαύτη αἲξ ὑπῆρχεν ἐν τῷ χωρίῳ ἐν ἀγνοίᾳ του ἢ ἄνευ τῆς συναινέσεώς του.

11. Μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήξεως τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου τούτου, αἲξ τις εὑρεθεῖσα ἐντὸς ὁρίων χωρίου εἰς ὃ ἐφαρμόζεται τοιαύτη περίοδος θὰ δημεύηται.

Νοουμένου ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θὰ ἐφαρμόζηται:

(α) Εἰς πᾶσαν αἶγα τὸ ἀντικείμενον ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

(β) Εἰς πᾶσαν αἶγα κομισθεῖσαν εἰς τοιοῦτο χωρίον πρὸς σφαγὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον, νοουμένου ὅτι τοιαύτη αἲξ θὰ τηρῆται περιωρισμένη ἢ δεδεμένη ἐπὶ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν εἰρημένην περίοδον ὀκτὼ ἡμερῶν ἥτις θὰ διαρρεύσῃ πρὸ τῆς σφαγῆς αὐτῆς.

12. Παρὰ πάντα τὰ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ, θὰ εἶνε νόμιμον:—

(α) Νὰ τηρῇ τις αἶγας κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τῆς διερχομένης διὰ τοῦ ὑπονομίου χωρίου, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες θὰ λαμβάνωνται ἀπὸ καὶ εἰς τόπους ἔξω τοῦ ὑπονομίου χωρίου καὶ ὅτι τοιαύτη διάβασις θὰ γίνεται μετὰ εὐλόγου ταχύτητος.

(β). Νὰ εἰσκομίζωνται καὶ τηρῶνται αἶγες ἐντὸς ὑπονομίου λιμένος πρὸς φόρτωσιν δι᾽ ἐξαγωγὴν ἀπὸ τῆς Νήσου, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες θὰ φορτώνωνται ἐντὸς περιόδου ἑνὸς μηνὸς ἢ ἐντὸς χρόνου ὃν ἤθελεν ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ διατάξει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς μεταφορᾶς εἰς τοιοῦτον ὑπονόμιον λιμένα καὶ ὅτι ἕως θὰ ἀναμένωσι τὴν φόρτωσιν αἱ αἶγες αὗται θὰ τηρῶνται περιωρισμέναι ἢ δεδεμέναι.

13. Ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς διὰ τὴν διάθεσιν αἰγῶν δημευθεισῶν κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ Νόμου τούτου ὡς ἤθελεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ὁ νόμος οὗτος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1913 (ν. ἡ.)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ

Τὴν γείτονα ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἀπασχολεῖ τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα.

Μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἀπεφασίσθη ἡ ἑνοποίησις πασῶν τῶν Μονῶν καὶ ἡ ἀνάθεσις αὐτῶν εἰς **Μοναχικὸν Τάγμα** *συγκροτηθησόμενον πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ Θρόνου. Αἱ εἰς 10,000 λίρας ἀνερχόμεναι πρόσοδοι αὐτῶν θὰ διατεθῶσι πρὸς ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς δι᾽ ἁπάσας τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἀντιοχικῆς Ἐκκλησίας.*

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἠπήρεσεν ἡ ἀπόφασις αὕτη εἰς τὴν μεγάλην πλειονότητα τοῦ λαοῦ εἴτε δι᾽ ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς εἴτε διότι πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ σιτιζόμενοι ἀπὸ τῶν Μονῶν τούτων.

Εἶνε καιρὸς καὶ ἀνάγκη ὁ Κυπρ. λαὸς νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, διότι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα βαίνουσι κατὰ κρημνῶν. Θὰ ἦτο αἶσχος δι᾽ ἡμᾶς νὰ ἀνεχώμεθα τόσον ἀθλίαν κατάστασιν ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ οἱ Σύριοι ῥαγιάδες νὰ διευθετήσωσι τὰ κατ᾽ αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς Παιδείας αὐτῶν. Θὰ γείνωμεν λοιπὸν ἡμεῖς οἱ χείριστοι χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς;

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς Ἐγκύκλιον Ὁμίλου Διδασκάλων ζητούντων τὴν γνώμην πάντων τῶν φίλων τῆς Παιδείας **ὑπὸ τίνων πρέπει νὰ διορίζωνται οἱ διδάσκαλοι.** *Τὴν γνώμην ἡμῶν εἴχομεν γράψει ἐν ἄλλῃ σελίδι, ἐπὶ τῇ Ἐγκυκλίῳ δὲ ἐκφράζομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ φίλοι διδάσκαλοι πάντες πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἀναλογίζωνται ὅτι εἶνε ἀπόστολοι καὶ στρατιῶται τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ξενοκρατουμένης αὐτῶν Πατρίδος καὶ ὀφείλουσι νὰ μιμηθῶσι τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους συναδέλφους των, οἵτινες ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ἔπεσον ἐνδόξως ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου. Καὶ αὐτοὶ μὴ κινδυνεύοντες νὰ ἀποθάνωσι θὰ τιμήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν Κύπρον ἀφοσιούμενοι εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον αὐτῶν μὴ ἐξευτελίζοντες αὐτὸ ἀσχολούμενοι περὶ διορισμοὺς καὶ μισθούς.*

Τοιούτων διδασκάλων ἔχει ἀνάγκην ἡ ξενοκρατουμένη αὕτη χώρα, καὶ ὅσοι διδάσκαλοι μερι-

Ὡς οἱ ἄλλοι ἐπιστήμονες διεξάγουσι τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου ἐν ἁμίλλῃ καὶ συναγωνισμῷ, δὲν βλέπομεν διατί καὶ οἱ διδάσκαλοι νὰ μὴ διεξάγωσι παρόμοιον ἀγῶνα ἐντείνοντες πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἐπαναπαύωνται εἰς τὴν ἅπαξ ἐξασφαλισθεῖσαν μονιμότητα καὶ τὸν ἐπιτευχθέντα ἱκανοποιητικὸν μισθόν.

Ὁ μῦθος τοῦ λύκου καὶ τοῦ κυνὸς εἶνε πολὺ γνωστὸς εἰς τοὺς κ. κ. διδασκάλους. Ἐν τέλει εἶνε βέβαιον ὅτι ὅταν τὸ διδασκαλ. ἔργον δὲν παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς τὸν βίον, αἱ νεώτεραι γενεαὶ θὰ τρέπωνται ἐπὶ ἄλλα ἔργα καὶ ἐπαγγέλματα καὶ ἡ πληθώρα τῶν διδασκάλων θὰ σταματήσῃ. Τῆς ἰσορροπίας ὁ νόμος εἶνε καθολικὸς εἴς τε τὸν ἄλογον καὶ τὸν λογικὸν κόσμον.

Καταλήγοντες λέγομεν ὅτι πρὸς τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν καλῶν καὶ ἱκανῶν διδασκάλων—διότι οἱ ἀνίκανοι καὶ κακοὶ εἶνε καταδεδικασμένοι—ἀπαιτεῖται αὔξησις τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἵνα καὶ ἡ κοινότης δύναται νὰ παρέχῃ ὅσα παρέχῃ τοὐλάχιστον σήμερον, καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ διάρκεια τῆς διδασκαλίας ἐπὶ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας.

Ὅσοι τῶν διδασκάλων νομίζουσιν ὅτι ἡ θέσις αὐτῶν θὰ ἐβελτιοῦτο, ἂν διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἢ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν, ταχέως θὰ ἐμάνθανον ὅτι πλανῶνται οἰκτρῶς. Συμβαλλόμενοι πρὸς ἰσχυροτέρους αὐτῶν θὰ καθίσταντο ὑποχείριοι καὶ θὰ ὑπεχρεοῦντο νὰ παρέχωσιν ἐκδουλεύσεις οὐδεμίαν σχέσιν ἐχούσας πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἔργον. Συμβαλλόμενοι πρὸς τὰς Χωρ. Σχολ. Ἐπιτροπείας, σαμβάλλονται πρὸς πρόσωπα ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιρροὴν ἐπιβλητικὴν καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὰς ὑποχειρίους πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἐμμένομεν πάντοτε ὅτι ἱκανὸς καὶ χρηστὸς διδάσκαλος ἐπιβάλλεται εὐχερῶς εἰς τὰς κοινότητας καὶ ἐξασφαλίζει παρ' αὐταῖς ὑπέροχον θέσιν.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΥΜΕΩΝΕΣ

—Μωροὶ καὶ τυφλοί.—Ἡ ἐθνικὴ παιδεία καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι.—Ἡ γενεσιουργὸς δύναμις τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς προόδου.—Οἱ Σύριοι καὶ οἱ Λεβαντῖνοι.—Τὰ Κυπριακὰ ἀνδράποδα.

Ἡ μωρία καὶ ἡ τύφλωσις ἢ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ κουφότης ἐνίων γονέων ἐξωθοῦσιν εἰς ἐγκληματικὴν ἀπεμπόλησιν τῶν ἰδίων τέκνων πρὸς ξένους τυχοδιώκτας, οἵτινες ἐπιτρέχουσι τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν ὑπολαμβάνοντες τοὺς ἐν αὐτῇ λάους ὡς ἀνδραπόδων ἀγέλας καὶ ἐκμεταλλεύονται τούτους φθείροντες τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Ἐφόσον μὲν τὰς παγίδας καὶ τὰς σαγήνας αὐτῶν βάλλουσι κατὰ τῶν κοσμοπολιτικῶν στοιχείων τῆς Ἀνατολῆς, τῶν ἄνευ πατρίδος καὶ ἐθνότητος, δίκην ἀδεσπότων πραγμάτων, βιούντων ἐν αὐτῇ παρασιτικῶς, ἡ σωματεμπορία διὰ τῶν ξένων σχολῶν εἶνε ἁπλῶς ἐπιχείρησις ζωεμπορική· ὅταν ὅμως κατατολμῶσιν οἱ τυχοδιῶκται οὗτοι νὰ σαγηνεύωσι τὰ θύματα παρὰ ἐθνότητι, ἥτις διὰ τῶν αἰώνων ἀνεδείχθη τῆς ἀνθρωπότητος τὸ καύχημα, οἱ ἀγύρται καὶ τυχοδιῶκται οὗτοι γραμματοκάπηλοι εἶνε ἄξιοι ἐμπτυσμοῦ.

Τίνα σκοπὸν ἔχουσιν ἐν μέσῳ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς αἱ ξέναι σχολαὶ καὶ τίνα δύνανται νὰ ἐπιτελέσωσιν προορισμόν; Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν μορφωτικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ ὑπὲρ πᾶσαν ξένην, μορφώσασα καὶ ἐξανθρωπίσασα τὸν πεπολιτισμένον ἤδη κόσμον καὶ σήμερον ἔτι παρέχει εἰς τοὺς μᾶλλον πεπολιτισμένους λαοὺς τὸν ὑψηλότερον καὶ εὐγενέστερον βίον, καὶ τὴν παιδείαν ταύτην ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ περιέπει καὶ θεραπεύει πάντοτε μετὰ ζηλοτύπου στοργῆς.

Φοβούμεθα μάλιστα, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ χαρμοσύνου θορύβου τῶν νικητηρίων παιάνων καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἐλησμονήθη ἡ ἀληθὴς αἰτία καὶ γενεσιουργὸς δύναμις τοῦ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀπαραδειγματίστου αὐτοθυσίας τῶν νέων ἑλληνικῶν γενεῶν. Οἱ ξένοι πάντες, οἱ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθήσαντες τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, κατεπλάγησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ δικαίως ἀπέδοσαν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπερτέραν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη του ὑπὲρ τὰ τῶν πολεμίων αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀκαταγώνιστος αὕτη ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ ἰδεώδη δὲν μεταδίδονται διὰ τῆς κληρονομικότητος ἀλλὰ διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς, μόρφωσις δὲ καὶ ἀγωγὴ εἶνε ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ οἴκου.

Ἰδοὺ διατί ὁ μέγας γερμανὸς στρατάρχης Μόλκτε τὴν νίκην τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν τέως ἀηττήτων Γάλλων ἀπέδωκεν εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς Γερμανίας καὶ ἡ γνώμη τοῦ στρατάρχου ἐστηρίζετο ἐπὶ λόγων ἱστορικῶν καὶ πραγματικῶν. Αὐτὸ τοῦτο εἶνε ἀληθὲς διὰ τὸν σύγχρονον Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν ὀφείλονται κυρίως τὰ περίλαμπρα καὶ ἀθάνατα τρόπαια τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν ἃς διάγομεν.

Ὅστις ἤθελε παρακολουθήσει τὴν διδασκαλίαν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις καὶ τὰ ὑγιέστερα διδακτικὰ βιβλία ἐν αὐτοῖς θὰ κατενόει πῶς ἡ ἐθνικὴ παιδεία δι' ὅλων τῶν σταδίων αὐτῆς τείνει ἀπαρεγκλίτως καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τῆς μεταδόσεως τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν καὶ συναισθημάτων εἰς τὰς τρυφερὰς καρδίας καὶ τὰς ἁπαλὰς φρένας αὐτῶν.

Οἱ παῖδες ὅσοι ἀπαγγέλλουσι τοῦ Ῥήγα καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, τοῦ Ζαλοκώστα καὶ τοῦ Ζαμπελίου καὶ ἄλλων παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων ἐθνικῶν ποιητῶν τὰ ἐνθουσιαστικὰ ποιήματα, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας, μὲ τὰς παρειὰς πορφυρᾶς καὶ μὲ τὰς καρωτίδας ἐξογκουμένας, οἱ Ἑλληνόπαιδες οὗτοι θὰ εἶνε οἱ ἥρωες τῆς αὔριον, οἵτινες καὶ τὸν πολεμικώτατον ἐχθρὸν θὰ διαπερῶσι διὰ τῆς λόγχης ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων του ἢ θὰ καταδιώκωσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ του χώρᾳ, οὔτε τηλεβόλα, οὔτε ταχυβόλα καὶ πολυβόλα, οὔτε τὰ ἐπαναληπτικὰ οὔτε τὰ τελειότατα φονικὰ ὅπλα πτοούμενοι, διότι φέρουσιν οὗτοι τὸν ἀδιάτρητον θώρακα τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας, τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως ἣν ἐχάλκευσαν οὐχὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ὁπλουργεῖα ἀλλὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια.

Ὅσοι παρασκευάζονται ἥρωες ἐν πολέμῳ, αὐτοὶ θὰ εἶνε καὶ οἱ ἀκαταγώνιστοι βιοπαλαισταὶ καὶ οἱ τολμηρότεροι ἐπιχειρηματίαι καὶ οἱ δραστηριώτεροι καὶ νηφαλιώτεροι ἐργάται τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς εὐημερίας καὶ προόδου. Ἀρκεῖ ἓν βλέμμα ἐπὶ τὰ κοσμοπολιτικὰ στοιχεῖα, τὰ στερούμενα παιδείας καὶ ἀγωγῆς ἐθνικῆς καὶ εἰς ξένας παιδευόμενα ὑπὸ ξένων σχολὰς ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην πολλαχῶς ἀποδεδειγμένην.

Ἡ γείτων Συρία ἐγένετο τὸ ἐλεεινότατον θῦμα τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν, αἵτινες καὶ ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν συνείδησιν ἀφήρεσαν ἀπὸ τῶν παντοίων Συριακῶν φύλων καὶ ἀνέδειξαν ταῦτα ἐλεεινὰ πλήθη ἀνδραπόδων δουλευόντων εἰς πάντα κύριον καὶ οὐδὲν ἐχόντων ἰδανικόν, οὐδεμίαν ἀρχὴν ἐθνικὴν ἐν παντὶ τῷ βίῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν αὐτῶν. Οἱ Λεβαντῖνοι ἀποτελοῦσι τὰ ἐλεεινότερα πλάσματα τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς τιμῆς ἐθνικῆς, κοινωνικῆς ἢ προσωπικῆς. Ἀλλάσσουν οὗτοι ἐθνότητα ὡς οἱ χαμαιλέοντες χρῶμα κατὰ τὸ περιβάλλον, χρεωκοποῦσιν ἀσυστόλως καὶ δὲν διστάζουσι νὰ θυσιάσωσι πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν εἰς τοπικὰ καὶ ἰδιοτελῆ συμφέροντα. Κλέπτουσιν ὁσάκις δύνανται ἢ καταχρῶνται τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων αὐτῶν, προδίδουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς εὐεργέτας καὶ οὐδὲν ὅσιον καὶ ἱερὸν πρεσβεύουσιν ἢ περιέπουσιν. Οἱ Λεβαντῖνοι εἶνε ὁ συνήθης τύπος καὶ ἡ μορφὴ τοῦ ἔργου τῶν ξένων προπαγανδικῶν Σχολῶν.

Ἡ πανώλης αὕτη δυστυχῶς εἰσήχθη καὶ παρ' ἡμῖν ἀπειλοῦσα βαθμηδὸν νὰ διαφθείρῃ καὶ παραμορφώσῃ λαὸν ὅστις διὰ δέκα σχεδὸν αἰώνων ἠδυνήθη νὰ περισώσῃ ἀκμαίαν τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν καὶ ἀναλλοίωτον τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα του ὑπομείνας τὰς ὀδυνηροτέρας καὶ σκληροτέρας δοκιμασίας, τοὺς ἀγριωτέρους καὶ ὠμοτέρους διωγμοὺς καὶ μαρτύρια ἀνεκλάλητα.

Αἱ ἐγκαθιδρυθεῖσαι παρ' ἡμῖν προπαγανδ. σχολαὶ ἀποδίδουν ἀπό τινος εἰς τὰς ἡμετ. κοινωνίας ἐλεεινὰ ἀνθρωπάρια ἐντελῶς ἀσυνείδητα, θεσιθήρας ἀρνησιπάτριδας καὶ ἀρνησιθρήσκους κοσμοπολίτας, κατασκόπους τῶν κρατούντων καὶ καταδότας τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν. Τὰ αἰσχρὰ ταῦτα ἐξαμβλώματα τῶν προπαγανδικῶν σχολῶν ἀποτελοῦσιν αἶσχος καὶ ὄνειδος εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ἥτις ὀφείλει νὰ καταφρονῇ καὶ ἀποστρέφηται τούτους, ὡς Ἰσκαριώτας καὶ Ἐφιάλτας.

Ἡ ἀτιμία καὶ ἡ αἰσχύνη τούτων ἔστω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν μωρῶν καὶ ἀθλίων γονέων αὐτῶν.

ΣΤΑΔΙΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ
ELLA WHEELER WILCOX

(Ἐκ τοῦ American Examiner).

Ἡ τελεία ἡλικία ἐν τῇ ζωῇ τῆς γυναικός.—Ἡ νεότης εἶνε προσφιλής, ἡ ὡριμότης ὅμως χιλιάκις μᾶλλον ἑλκυστική.

Εἰς τὸ ἁπλοῦν ἐρώτημα «κατὰ τίνα ἡλικίαν ἡ γυνὴ φθάνει εἰς τὴν μεγίστην αὐτῆς τελειότητα;» πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πολύπλοκος ἀπάντησις.

Ἡ γυνή, τὸ περιβάλλον, τὸ κλῖμα, πρέπει πάντα νὰ μελετῶνται. Ὁ ἵππος, ὁ ὄνος, ὁ γάτος ἔχουσι τὴν ὡρισμένην περίοδον τῆς τελείας ἀναπτύξεως αὐτῶν, ὑποκειμένην εἴς τινας παραλλαγάς.

Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ ὑπὸ τίνας ὅρους εἴς τινας ἡλικίας. Κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον εἶνε εἰς τὴν περίοδον τῆς πτιλώσεως, (*Pin—feafhered*) καὶ ἀποστρέφεται ὅλας τὰς κόρας, λατρεύει τὰς ὡρίμους κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον, γνωρίζει πάντα κατὰ τὸ εἰκοστόν, ἄρχεται ἀναγνωρίζων ὅτι οὐδὲν γνωρίζει κατὰ τὸ τριακοστόν, εἶνε εὐχάριστος καὶ ἐπικίνδυνος κατὰ τὸ τριακοστὸν πέμπτον καὶ θελκτικὸς κατὰ τὸ πεντηκοστόν.

Ἡ γυνὴ μᾶλλον εὐμετάβλητος, ἀπατηλὴ περὶ πάντα, ὑπεκφεύγει καὶ διαφεύγει τὴν κατάταξιν ταύτην —

Δύναται νὰ εἶνε Κίρκη κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον μετὰ ἐκπληκτικῆς εὐφυΐας καὶ θελγήτρου ἢ δύναται νὰ παραμείνῃ ἀνανάπτυκτος, ἀναιμικὴ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου καὶ ἔπειτα νὰ ἀνθήσῃ εἰς ἔνδοξον γυναικείαν καλλονήν.

Εἶδον παρά τινι οἰκογενείᾳ τὰ δύο ἄκρα—τὴν μικρὰν νεᾶνιν δεκαὲξ ἐτῶν ἥτις ἦτο ἐν τῇ τελειότητι τῆς φυσικῆς αὐτῆς γυναικείας ὡριμότητος, καὶ ἑτέραν ἀδελφὴν ἀκριβῶς φθάνουσαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῆς τῆς ἡδονικῆς ὡραιότητος εἰς τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος.

Ἡ μεσημβρινὴ νεᾶνις ὡριμάζει ταχύτερον καὶ μαραίνεται ἢ αἱ ἀδελφαί της εἰς τὰ εὔκρατα κλίματα, ἀκριβῶς ὡς τὰ μεσημβρινὰ ῥόδα ἀνθοῦσι καὶ πίπτουσιν ἐνωρίτερον ἢ παρ' ἡμῖν (ἐν Ν. Ὑόρκῃ). Καὶ ὅπως εἰς τὰ ῥόδα, ἡ ἄνθησίς της εἶνε λαμπροτέρα, ἡ καλλονή της μᾶλλον θαμβωτική.

—Τελεία γυνὴ προσφιλὴς ἐν τῇ νεότητι, ἀλλὰ θαμβωτικὴ ἐν τῇ ὡριμότητι.

Ἀξιέραστος κατὰ τὴν πρώτην νεότητα, ἔρχεται καιρὸς βραδύτερον ὅτε καρδία, νοῦς καὶ ψυχὴ ἑνοῦνται ἵνα ἀναδείξωσιν αὐτὴν χιλιάκις θελκτικωτέραν ἢ ὅσον ἦτο κατὰ τὴν πρώτην ἥβην αὐτῆς.

Ὡς τὸ ἄρωμα εἰς τὸ ἄνθος, οὕτως εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς ἐσωτερικῆς φύσεως λαμπούσης διὰ τοῦ προσώπου γυναικός.

Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τι πλεῖον ἢ ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ζωηρότης τῆς νεότητος, ἵνα παραγάγῃ τὴν ἔκφρασιν ταύτην, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἴσθημα, ὡριμάσαν ἤδη ὑπό τινων ὡριμαστικῶν πειραμάτων τῆς ζωῆς, καὶ συμπάθεια ἤδη ἐξεγείρεται πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐὰν δὲν ἐφθάρῃ ἡ πρώτη νεότης αὐτῆς ὑπὸ νόσου ἢ καταστροφῆς τοῦ νευρικοῦ ὀργανισμοῦ της, ἡ Ἀμερικανὴ ἡμῶν γυνὴ φθάνει συνήθως εἰς τὴν τελείωσιν τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς εἰς τὴν ἡλικίαν περίπου τοῦ εἴκοσιν ὀκτώ.

Κατέχει πλήρως πάντα τὰ θέλγητρα τῶν πρώτων δεκάδων ἐτῶν, ἄνθησίς τις εἶνε ἀμείωτος, τὸ ὄμμα της εἶνε πλῆρες στίλβης, τὸ πρόσωπόν της διατηρεῖ τὴν ἐλαφρὰν στρογγυλότητα του.

Ἀλλ' εἰς τὰ θέλγητρα ταῦτα προστίθεται ἡ λεπτὴ γοητεία τῆς καρδίας ἀρχομένης νὰ δοκιμάζῃ τὰς βαθυτέρας ἀπολαύσεις καὶ θλίψεις τῆς ζωῆς, ψυχῆς ἀρχομένης νὰ ἀτενίζῃ ἐμπρὸς πρὸς τὸ ἀόρατον, καὶ διανοίας ἀρχομένης νὰ μελετᾷ τὰ σοβαρὰ ζητήματα τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος ἡ κατὰ μέσον ὅρον Ἀμερικανὶς ἄρχεται νὰ λαμβάνῃ τὴν σωματικὴν καὶ διανοητικὴν τελείωσιν αὐτῆς καὶ ἐπὶ περίοδον ὀκτὼ ἢ δέκα ἐτῶν φαίνεται ὅτι διατηρεῖ τὰ ἀπαραμείωτα θέλγητρά της.

—Ἡμέρα παρακμῆς τῆς καλλονῆς.—Μελαγχολικὴ περίοδος ἐν τῇ ζωῇ τῆς γυναικός.

Ἔπειτα ἄρχεται ἀνεπαίσθητος σχεδὸν μεταβολή. Εἶνε τὸ βοστρυχούμενον ἄκρον τοῦ ῥόδου, δυσκόλως ἀντιληπτὸν εἰς τὸν ἀδιάφορον θεατήν, εἶνε ὅμως τοῦτο ὁ ἄτεγκτος πρόδρομος τῆς παρακμῆς.

Δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ περίοδος ἐτῶν, καὶ μία δεκαετία ἔτι, πρὶν ὀφθαλμός τις ἄλλος ἢ ὁ ἴδιος ἀνακαλύψῃ τουτοτόσον ἐπιτηδεία εἶνε περὶ τὰς τέχνας τῆς διατηρήσεως τῶν θελγήτρων αὐτῆς· ἐντούτοις κατὰ πάντα τὰ ἔτη ταῦτα φέρει αὕτη τὸ μελαγχολικώτατον πασῶν τῶν μελαγχολιῶν 'μυστικὸν' ἐν τῇ καρδίᾳ της, ὅτι ὁ ἥλιός της διέβη τὸ κατακόρυφον καὶ ἡ μακρὰ ἡμέρα τοῦ κάλλους της κλίνει πρὸς τὴν δύσιν.

Εὐτυχὴς εἶνε ἐκείνη ἥτις, ὅταν ὁ θαυμασμὸς τοῦ πλήθους δὲν προσδοκᾶται ἐπὶ πλέον, δύναται νὰ στραφῇ ὀπίσω ἐπὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν φίλων αὐτῆς. Εὐτυχὴς εἶνε ἐκείνη ἥτις τὸν χρόνον τῆς μεσημβρίας τῆς ζωῆς αὐτῆς χρησιμοποιεῖ ὅπως παρασκευάσῃ γαληνιαίαν καὶ εἰρηνικὴν ἑσπέραν.

Ο ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΒΑΘΜΙΑΙΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ

Ὁ ἄρτι κυρωθεὶς οὗτος νόμος καὶ ἐν ἰσχύει τεθεὶς ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου (ν. ἡ.) ἔχει ἐν τοῖς κυριωτάτοις ἄρθροις αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

3.—(1) Ἐὰν αἴτησις γένηται πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν παρὰ γαιοκτημόνων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν δέκα κώμης τινὸς ἢ ὁ Διοικητὴς συστήσῃ ὅτι εἶνε εὐκταῖον νὰ ἀποκλεισθῶσιν αἱ αἶγες ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου, ὁ Ἁρμοστὴς δύναται νὰ διατάξῃ ψηφοφορίαν ὑφ' ὅλων τῶν γαιοκτημόνων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐγγεγραμμένων ἢ μὴ καὶ ἀγόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 18 ἐτῶν, ὁμοῦ μετὰ πάντων τῶν κατόχων αἰγῶν ἢ προβάτων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, οἵτινες ἄγουσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 18 ἐτῶν καὶ κατέχουσιν αἶγας ἢ πρόβατα ἄνω τῶν 25. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Μουδίρης ὁμοῦ μετὰ τοῦ Εἰσπράκτορος θὰ παρασκευάζωσιν, ὡς οἷόν τε τάχιον, κατάλογον τῶν προσώπων τούτων ὡς δικαιουμένων νὰ ψηφοφορῶσι καὶ θὰ τοιχοκολλῶσιν αὐτὸν εἰς περίοπτον τόπον ἐν τῇ κώμῃ.

Ὁ κατάλογος οὗτος θὰ εἶνε τελειωτικός, νοουμένου ὅτι πᾶν πρόσωπον, οὗτινος τὸ ὄνομα δὲν θὰ ἐφαίνετο ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ, θὰ δύναται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως αὐτῆς νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν ἵνα περιληφθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ θὰ εἶνε τελειωτική. Ἂν ἡ ψηφοφορία ἤθελε δείξῃ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῶν ψηφοφόρων ἐν τῷ καταλόγῳ εἶνε ὑπὲρ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν αἰγῶν, ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ θὰ προκηρύττῃ τὴν κώμην ὡς **ὑπονόμιον** (ἤτοι ὑπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου).

(2). Ὁ Διοικητὴς θὰ ὁρίζῃ τὰς ὥρας καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ θὰ δίδῃ τὴν δέουσαν γνωστοποίησιν περὶ τούτου τοιχοκολλῶν ἢ διατάσσων τὴν τοιχοκόλλησιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἢ τὰ τεμένη γνωστοποιήσεων οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 15 ἡμερῶν πρὸ τῆς ὡρισμένης ἡμέρας.

(3) Ὁ Διοικητὴς θὰ προεδρεύῃ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐν περιπτώσει οἱασδήποτε ἀμφισβητήσεως ἐὰν πρόσωπόν τι δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ ἢ μή, ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ θὰ εἶνε τελειωτική.

4.—Ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ δύναται νὰ κηρύξῃ ὑπονόμιόν τινα κώμην ὡς ὑπονόμιον λιμένα.

5.—Πᾶσα διαταγὴ ἐν Συμβουλίῳ γενομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 θὰ δημοσιεύηται ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς θὰ τοιχοκολλᾶται, ὡς οἷόν τε τάχιον, εἰς τὰς λαλουμένας γλώσσας εἰς τὸ ὑπ' ὄψιν χωρίον ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας ἢ τοῦ τεμένους ἐὰν ὑπάρχωσιν, καὶ εἰς τόπον περίοπτον ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ.

6.—(1). Μετὰ τὴν λῆξιν δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς Διαταγῆς ἐν Συμβουλίῳ κηρυττούσης χωρίον τι ὑπονόμιον, θὰ εἶνε παράνομον διὰ πᾶν πρόσωπον νὰ διατηρῇ ἢ νὰ ὑπομένῃ νὰ βόσκῃ οἱαδήποτε αἲξ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοιούτου χωρίου.

(7). Νοουμένου ὅτι διὰ πᾶσαν Μονὴν Τεκκὲν ἢ ἄλλον κτήτορα γῆς οὐχὶ μικροτέρας τῶν 500 σκαλῶν εἰς ἓν τεμάχιον, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη, καίτοι ἐντὸς τῶν ὁρίων ὑπονομίου χωρίου, δύνανται νὰ βόσκωνται αἶγες ἐν αὐτῇ κατ' ἀριθμὸν οὐχὶ μεγαλείτερον τῆς μιᾶς κατὰ δέκα σκάλες, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες δὲν θὰ ἐπιτρέπεται νὰ βόσκωνται ἐν τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ ἀλλαχοῦ εἰμὴ ἐν τῇ εἰρημένῃ γῇ.

8.—(1) Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως κατὰ τὸν περιγραφέντα τρόπον ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 περὶ Διαταγῆς ἐν Συμβουλίῳ κηρυττούσης χωρίον τι ὑπονόμιον, πᾶν πρόσωπον διαμένον ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ὅπερ θὰ κατεῖχε ἢ θὰ ἠγόραζεν αἶγα, ἢ πᾶν πρόσωπον ὅπερ θὰ ἔφερεν εἰς τοιοῦτο χωρίον αἶγα ἥτις δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν λῆξιν τῶν εἰρημένων δεκαπέντε ἡμερῶν ἐν τῷ χωρίῳ, θὰ εἶνε ἔνοχος παραβάσεως τοῦ Νόμου τούτου καὶ τοιαύτη αἲξ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ, τοιούτου προσώπου θὰ διατάσσηται ὅπως κατασχεθῇ.

(2). Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἀπὸ κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος αἶγας.

(3). Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς αἶγας κομισθείσας εἰς τοιοῦτο χωρίον ἐπὶ σκοπῷ νὰ σφαγῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς των εἰς αὐτό νοεῖται ὅμως ὅτι τοιαύτη αἲξ θὰ τηρῆται περιωρισμένη ἢ δεδεμένη ἐπὶ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν εἰρημένην προθεσμίαν τῶν δεκαημερῶν αἵτινες θὰ παρέλθωσι πρὸ τῆς σφαγῆς αὐτῆς.

(9). Αἱ προβλέψεις τοῦ ἄρθρ. 8 δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς οἱανδήποτε κομισθεῖσαν αἶγα μετὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ χωρίον εἶχε κηρυχθῇ ὑπονόμιον διὰ πᾶσαν νόμιμον αἶγα ἐν αὐτῇ.

10.—(1) Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 (1) ἐν σχέσει πρὸς ὑπονόμιον χωρίον, ὁ Ἐπιτετραμμένος Ὑπάλληλος θὰ προσέρχηται εἰς καιρὸν κατάλληλον καθ' ἑκάστην τῶν δύο εἰρημένων ἡμερῶν καὶ θὰ ἀγοράσῃ πάσας τὰς αἶγας ὅσαι νομίμως ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χωρίῳ καὶ αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς πρόσωπον ἑδρεῦον ἐν τῷ χωρίῳ ἢ κατέχον ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐν αὐτῷ, ἅμ' ὡς κομισθῶσι πρὸς αὐτὸ παρὰ τοιούτου προσώπου ἢ τοῦ πράκτορός του.

(2). Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς αἰγὸς πρὸς ἀγορὰν κατὰ τὸν προνοούμενον τρόπον ὁ Ἐπιτετραμμένος ὑπάλληλος θὰ συμφωνῇ εἰ δυνατὸν μετὰ τοῦ κατόχου ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν κατορθωθῇ τοιαύτη συμφωνία, ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν διαιτητοῦ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Μετζιλὶς Ἰταρὲ) καὶ ἡ ἀπόφασις τοιούτου διαιτητοῦ οὕτω διωρισμένου θὰ εἶνε τελειωτικὴ καὶ ἀποφασιστική.

(3) Πᾶσα αἲξ εὑρεθεῖσα κατὰ τὰς εἰρημένας δύο ἡμέρας ἐν τοιούτῳ χωρίῳ καὶ μὴ ἀνήκουσα εἰς πρόσωπον ἑδρεῦον ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἢ κατέχον ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐν αὐτῷ θὰ δημεύηται ἀμέσως ἄνευ ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Ἐπιτετραμμένου Ὑπαλλήλου, ἐκτὸς ἂν ὁ κάτοχος τοιαύτης αἰγὸς ἀποδείξῃ εἰς τὸν Ἐπιτετραμμένον ὑπάλληλον ὅτι τοιαύτη αἲξ ὑπῆρχεν ἐν τῷ χωρίῳ ἐν ἀγνοίᾳ του ἢ ἄνευ τῆς συναινέσεώς του.

11. Μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήξεως τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου τούτου, αἲξ τις εὑρεθεῖσα ἐντὸς ὁρίων χωρίου εἰς ὃ ἐφαρμόζεται τοιαύτη περίοδος θὰ δημεύηται.

Νοουμένου ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θὰ ἐφαρμόζηται:

(α) Εἰς πᾶσαν αἶγα τὸ ἀντικείμενον ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

(β) Εἰς πᾶσαν αἶγα κομισθεῖσαν εἰς τοιοῦτο χωρίον πρὸς σφαγὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς εἰς τὸ χωρίον, νοουμένου ὅτι τοιαύτη αἲξ θὰ τηρῆται περιωρισμένη ἢ δεδεμένη ἐπὶ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν εἰρημένην περίοδον ὀκτὼ ἡμερῶν ἥτις θὰ διαρρεύσῃ πρὸ τῆς σφαγῆς αὐτῆς.

12. Παρὰ πάντα τὰ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ, θὰ εἶνε νόμιμον:—

(α) Νὰ τηρῇ τις αἶγας κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τῆς διερχομένης διὰ τοῦ ὑπονομίου χωρίου, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες θὰ λαμβάνωνται ἀπὸ καὶ εἰς τόπους ἔξω τοῦ ὑπονομίου χωρίου καὶ ὅτι τοιαύτη διάβασις θὰ γίνεται μετὰ εὐλόγου ταχύτητος.

(β). Νὰ εἰσκομίζωνται καὶ τηρῶνται αἶγες ἐντὸς ὑπονομίου λιμένος πρὸς φόρτωσιν δι' ἐξαγωγὴν ἀπὸ τῆς Νήσου, νοουμένου ὅτι τοιαῦται αἶγες θὰ φορτώνωνται ἐντὸς περιόδου ἑνὸς μηνὸς ἢ ἐντὸς χρόνου ὃν ἤθελεν ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ διατάξει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς μεταφορᾶς εἰς τοιοῦτον ὑπονόμιον λιμένα καὶ ὅτι ἕως θὰ ἀναμένωσι τὴν φόρτωσιν αἱ αἶγες αὗται θὰ τηρῶνται περιωρισμέναι ἢ δεδεμέναι.

13. Ὁ Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς διὰ τὴν διάθεσιν αἰγῶν δημευθεισῶν κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ Νόμου τούτου ὡς ἤθελεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ὁ νόμος οὗτος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1913 (ν. ἡ.)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ

Τὴν γείτονα ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἀπασχολεῖ τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα.

Μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἀπεφασίσθη ἡ ἑνοποίησις πασῶν τῶν Μονῶν καὶ ἡ ἀνάθεσις αὐτῶν εἰς **Μοναχικὸν Τάγμα** *συγκροτηθησόμενον πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ Θρόνου. Αἱ εἰς 10,000 λίρας ἀνερχόμεναι πρόσοδοι αὐτῶν θὰ διατεθῶσι πρὸς ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς δι' ἁπάσας τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἀντιοχικῆς Ἐκκλησίας.*

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀπήρεσεν ἡ ἀπόφασις αὕτη εἰς τὴν μεγάλην πλειονότητα τοῦ λαοῦ εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς Ἀγ. Συνοδικοὺς εἴτε διότι πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ σιτιζόμενοι ἀπὸ τῶν Μονῶν τούτων.

Εἶνε καιρὸς καὶ ἀνάγκη ὁ Κυπρ. λαὸς νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, διότι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα βαίνουσι κατὰ κρημνῶν. Θὰ ἦτο αἶσχος δι' ἡμᾶς νὰ ἀνεχώμεθα τόσον ἀθλίαν κατάστασιν ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ οἱ Σύριοι ῥαγιάδες νὰ διευθετήσωσι τὰ κατ' αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς Παιδείας αὐτῶν. Θὰ γείνωμεν λοιπὸν ἡμεῖς οἱ χείριστοι χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς;

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς Ἐγκύκλιον Ὁμίλου Διδασκάλων ζητούντων τὴν γνώμην πάντων τῶν φίλων τῆς Παιδείας **ὑπὸ τίνων πρέπει νὰ διορίζωνται οἱ διδάσκαλοι.** *Τὴν γνώμην ἡμῶν εἴχομεν γράψει ἐν ἄλλῃ σελίδι, ἐπὶ τῇ Ἐγκυκλίῳ δὲ ἐκφράζομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ φίλοι διδάσκαλοι πάντες πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἀναλογίζωνται ὅτι εἶνε ἀπόστολοι καὶ στρατιῶται τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ξενοκρατουμένης αὐτῶν Πατρίδος καὶ ὀφείλουσι νὰ μιμηθῶσι τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους συναδέλφους των, οἵτινες ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ἔπεσον ἐνδόξως ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου. Καὶ αὐτοὶ μὴ κινδυνεύοντες νὰ ἀποθάνωσι θὰ τιμήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν Κύπρον ἀφοσιούμενοι εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον αὐτῶν μὴ ἐξευτελίζοντες αὐτὸ ἀσχολούμενοι περὶ διορισμοὺς καὶ μισθούς.*

Τοιούτων διδασκάλων ἔχει ἀνάγκην ἡ ξενοκρατουμένη αὕτη χώρα, καὶ ὅσοι διδάσκαλοι μερι-

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Τοὺς Τούρκους οἱ ἀνατολῖται ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν πικρότατα οὐδὲ δύνανται νὰ χαρακτηρίσωσιν αὐτοὺς πιστῶς οἱ μὴ δοκιμάσαντες τὴν Τουρκικὴν ἀγριότητα καὶ τὸν φανατισμὸν αὐτῶν. Ἐντούτοις διά τινας φιλοτούρκους ξένους, ἀξιοῦντας ὅτι εἶνε πεπολιτισμένοι καὶ μεμορφωμένοι εἶνε ἀξιανάγνωστα ὅσα ὁ *Sir Harry Johnston* μετὰ πολλῶν εἰδημόνων τῆς ἱστορίας ἐτόνισεν ἐν ἐπιστολῇ γράφας τάδε:

«Ὅταν μελετᾶται ἡ ἱστορία τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου γίνεται δῆλον εἰς πάντας τοὺς ἐχέφρονας ὅτι τὸ χείριστον πλῆγμα κατὰ τῆς διηνεκοῦς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τοῦ πρώτου Μάγδη Μωάμεθ ἀπὸ Μέκκας. Ἡ Περσία, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Β. Ἀφρική, ἡ Συρία καὶ ἡ Μ. Ἀσία ὑπέστησαν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐπιδρομῶν ὀπισθοδρόμησιν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπαρχίαι τινες οὐδέποτε πλέον ἀνέλαβον. Καὶ ἀκριβῶς ὅτε οἱ Ἄραβες διὰ ἀναμίξεως αὐτῶν μετὰ Ἑλληνικῶν, Ρωμαϊκῶν καὶ Βερβερικῶν λαῶν ἐκάθαιρον τὸν Ἰσλαμισμὸν ἀπὸ τῆς παχυλότητος καὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὸν πολιτισμόν, ἡ ἐξουσία αὐτῶν κατέπεσεν ὑπὸ τῶν ἐφόδων τῶν Τούρκων.

Οἱ Τοῦρκοι προυκάλεσαν τὰς Σταυροφορίας καὶ ἐν τέλει κατέστρεψαν τὴν ἑλληνορρωμαϊκὴν τέχνην καὶ τὸν πολιτισμὸν καθ' ἅπασαν τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Συρίαν. Οἱ συγγενεῖς αὐτῶν Μογγόλοι ἠνέῳξαν ἐπὶ βραχὺ ἐπικοινωνίας διὰ ξηρᾶς μεταξὺ τῆς καρδίας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Σινικῆς καὶ μέχρι τίνος διηλλάγησαν πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ προσέδοσαν τρομερὰν ὤθησιν εἰς ἀνακαλύψεις τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ μόλις περιέπεσον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ἰσλὰμ ἔκλεισαν τὰς θύρας ἃς εἶχον ἀνοίξει καὶ ἐβύθισαν τὴν Κεντρῴαν Ἀσίαν εἰς ἀθλιότητα καὶ κατάπτωσιν αἰώνων. Οἱ Ὀθωμανοὶ Τοῦρκοι ἐπήνεγκον τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, τῶν Ἑλληνικῶν νήσων καὶ Χερσονήσων, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Β. Ἀφρικῆς. Ὑπὸ τοὺς Τούρκους ὁ πληθυσμὸς τῆς Αἰγύπτου (σήμερον ἀνερχόμενος εἰς 11—12 ἑκατομ.) εἶχε κατέλθῃ εἰς δύο ἑκατομμ. ὅτε ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς του ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ διεκήρυττε τὴν ἀνατολὴν νέας ἐποχῆς. Πῶς πεπαιδευμένοι τινὲς Ἄγγλοι δύνανται νὰ ἐκφράζωσι συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν Τούρκων ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι καὶ συγχωρῶσι τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν μοὶ εἶνε ἀκατανόητον.

Τοῦτο σημαίνει μόνον ὅτι ἡ παίδευσίς των εἶνε ψευδὴς καὶ οὐδέποτε ἐπεχείρησαν νὰ μελετήσωσι τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου τῆς Μεσογείου.»

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΠΕΡΧΤΟΛΔ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 'Ν. ΕΛΕΥΘ. ΤΥΠΟΥ,

—Αἱ σχέσεις Αὐστρίας καὶ Γερμανίας.

—Τί ἀπαιτεῖ ὁ Κάϊζερ.

—Ἡ Ρωμουνία καὶ ὁ Σλαυϊσμός.

Ὁ τηλέγραφος μετέδωκε τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅτι ὁ «Ν. Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης ἐν κυρίῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ κακίζει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Μπέρχτολδ καὶ θεωρεῖ αὐτὸν ὡς ὑπαίτιον τῆς ρήξεως τῶν σχέσεων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. Ἰδοὺ ἐπὶ λέξει τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ «Ν. Ἐλ. Τύπου»:

«Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας εὑρίσκετο εἰς κρίσιμον σημεῖον καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προείπῃ τί θὰ φέρῃ ἡ ἐπιοῦσα. Καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην οὐδεμία διπλωματικὴ σχέσις ἐθεωρεῖτο βεβαιοτέρα ἀπὸ τῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸς τὸ γερμανικὸν κράτος. Δύο κρίσεις εἶχον ἀναφανῇ ἀπειλήσασαι εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ ἡ συμμαχία μας εἶχε διατηρηθῇ σταθερά, οὐδεὶς δὲ ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ρῆγμά τι εἰς αὐτήν. Καὶ ὅμως ἀνεφανίσθη τοῦτο. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τηλεγραφημάτων κατέδειξε σαφέστατα ποῦ φθάνομεν ὅταν περιφρονῆται ὁ λαὸς καὶ τὰς τύχας τοῦ κράτους καθορίζει ἡ γραφειοκρατία. Τὸ ἀτυχὲς ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως ἐρρίφθη ἄνευ συνεννοήσεως πρὸς τὸ Γερμανικὸν Κράτος καὶ διὰ πρώτην φορὰν τὸ Γερμανικὸν Κράτος δὲν ἵσταται παρὰ τὸ πλευρόν μας.

Ἡ Γερμανικὴ πολιτική.

«Ἡ Γερμανία θέλει ὅπως ἡ Εὐρώπη ἀναγνωρίσῃ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου. Τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Αὐστροουγγαρίας ὅπως ἡ συνθήκη ὑποβληθῇ εἰς ἔλεγχον τροποποιουμένη ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας ἡ Γερμανία θεωρεῖ ὡς ἔλως ἀποκλειομένην. Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ὁριστικότητος τῆς συνθήκης.

Καὶ οὕτω ἐξηγεῖται ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Ἡ Γερμανία εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας δέον ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Ρωμουνίας. Ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις εἶνε τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ ὑποστηριχθοῦν πάντα τὰ κράτη τὰ ὁποῖα δὲν ὑπηρετοῦσι τὸν πανσλαυϊσμόν. Ἡ Αὐστροουγγαρία διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν συμπαθείας της περιώρισε τὸ ἔδαφος τῆς ἐπιρροῆς τῆς Μοναρχίας, ἔβλαψε τὰς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεις της, ἔθιξε δὲ καὶ τὸν πρὸς τὸ Γερμανικὸν κράτος δεσμὸν αὐτῆς.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Μπέρτχολδ.

«Ἔπρεπε προηγουμένως νὰ τεθῇ τὸ ἐρώτημα. Ἀξίζει ὅλη ἡ ἀναθεώρησις ἀξίζουν τὰ Κότσανα καὶ τὸ Ἴστιπ, τόσον, ὥστε νὰ θιγῇ ἡ συμμαχία μας, καὶ νὰ μείνομεν ἀπομεμακρυσμένοι; Ἡ ἀναθεώρησις ἀπέβη ἀδύνατος διότι αἱ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις δὲν συμφωνοῦν, διότι Γερμανία καὶ Ρωμουνία δὲν τὴν θέλουν. Ἡ Γαλλία δὲν ἐννοεῖ νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας. Ἡ Ἰταλία σιωπᾷ καὶ ἡ Ἀγγλία ἐπιχαίρει εἰς τὸ κακὸν παιγνίδιον. Σερβία καὶ Ἑλλάς, αἵτινες ηὐξήθησαν εἰς μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις βλέπουν τὴν ἀδυναμίαν τῆς πρεσβευτικῆς διασκέψεως, ἡ δὲ Τουρκία οὐδὲ κατὰ ἕνα δάκτυλον ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις της. Ἡμεῖς ἀντὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν καλὰς σχέσεις πρὸς τοὺς γείτονάς μας καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Σερβίαν μεταχειριζόμεθα μίαν ἐριστικὴν μέθοδον ἥτις εἰς οὐδὲν καταλήγει ἀποτέλεσμα.

Ἐχάσαμεν φίλους, ἡ θέσις μας ἐξησθένησεν. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ διπλωματικὴ καὶ πολιτικὴ διεύθυνσις τῆς μοναρχίας εὑρίσκεται εἰς χεῖρας, αἵτινες δὲν εἶνε ἰσχυραὶ καὶ δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἀσφαλεῖς διὰ νὰ ὁδηγήσουν τὸ ἅρμα αὐτῆς διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ πρὸς τὸν σκοπόν. Διὰ τὴν πολιτικὴν εὐημερίαν τοῦ κράτους ἡ σημερινὴ πολιτικὴ ἀπέβη οὐχὶ πλέον συντηρητική, ἀλλὰ σχεδὸν καταστρεπτική. Ὑπάρχουν ἁμαρτήματα πρὸς τὸ ἅγιον πνεῦμα τῆς πολιτικῆς τὰ ὁποῖα μένουν ἀσυγχώρητα.»

ΤΑ ΕΝ ΑΡΑΒΙΑι

Εἶνε περιεργοτάτη ἡ δημιουργηθεῖσα εἰς τὴν Ἀραβίαν κατάστασις, δὲν εἶνε δὲ οὐδόλως παράδοξον νὰ παράσχῃ ἀνησυχίας ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀμέσως ἐνδιαφερομένην Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις. Ὁ Ἐμίρης Ἴμπν Ἀσσὲ Οὔντ κατέλαβεν αἴφνης τὴν χώραν τοῦ Κατὶφ καὶ ἀφοῦ ἐπεβλήθη διὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν ἀνθρώπων μετὰ ταῦτα ἤρξατο νὰ διαμοιράζῃ τὰς περιουσίας αὐτῶν εἰς τοὺς στρατιώτας του λαβὼν ὡς μερίδιόν του 4,000,000 φρ. Καὶ ἕως ἐδῶ μὲν τὰ πράγματα ὁμοιάζουσι πρὸς λῃστείαν, ἀλλὰ ὁ Ἐμίρης κατελήφθη καὶ ἀπὸ ἄλλας φιλοδοξίας. Διὰ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα κατέκτησεν, ἐστρατολόγησε πλῆθος Ἀράβων καὶ ὁδεύει κατὰ τῆς Μέκκας μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ καταλάβῃ τὴν ἱερὰν πόλιν καὶ νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν Σουλτάνον. Ἐὰν τοῦτο συμβῇ, δὲν δύναταί τις νὰ προεικάσῃ τὰ ἐν Ἀραβίᾳ πράγματα καὶ ποίας πάντοτε σοβαρὰς συνεπείας δύνανται νὰ ἔχωσι διὰ τὰ ἐκεῖ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα καὶ συνεπῶς τὴν εὐρωπαϊκὴν παρέμβασιν.

ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΦΡΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΛΟΤΤΗ

Ὁ διάσημος γάλλος συγγραφεὺς **Πιὲρ Λοττὴ** φιλότατουρκος πιθανῶς ἀπὸ φύσεως καὶ ἐλαττωμάτων ἅτινα τῷ ἀποδίδονται, εἶχεν ἄλλοτε καταμαρτυρήσῃ ὠμότητας τῶν Ἑλλήνων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπικαλεσάμενος τὴν μαρτυρίαν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐκεῖ ὁρμοῦντος τότε γαλλικοῦ πολεμικοῦ «Βρουὲξ», οἵτινες ὅμως διέψευσαν αὐτὸν κατηγορηματικῶς καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ψεῦδός του ὡς πλάνην παραστήσας τοῦτο.

Ἐσχάτως μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀδριανούπολιν μετὰ τὴν ἀνακατοχὴν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἐκεῖθεν ἔγραψε πρὸς τὸν Λονδίνειον **«Ἡμερήσιον Τηλέγραφον»** φρικιαστικὴν ἀφήγησιν τῶν βουλγαρικῶν ὠμοτήτων ἐν Ἀδριανουπόλει:

«Ἐπιθυμῶ ἁπλῶς νὰ εἴπω, γράφει, μετὰ πάσης εἰλικρινείας ὅτι εἶδον διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν μου, εἶδον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣν ἔκαμον οἱ Βούλγαροι ἐν Θρᾴκῃ. Ὤ, πόσον ὑπερβαίνει πάντα κατὰ τὴν ἀποστροφὴν ὅσα διηγήθην καὶ ἐφαντάσθην! Μετὰ πάσης μανίας οἱ Χριστιανοὶ οὗτοι ἐλευθερωταὶ εἰργάσθησαν ὥστε νὰ συντελέσωσι τοσαύτην καταστροφὴν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν.

«Ἔρημον, εἶπα, καὶ τὴν τραγικωτάτην ἔρημον, ἐπειδὴ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ χώρα ἦτο ποτε φαιδρὰ ἐπαρχία, καὶ τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ νεωστὶ φονευθέντων χωρικῶν. Οὐδὲν πλέον».

Ἐνταῦθα ὑπάρχει ἐπεισόδιον, ὅτε οἱ Βούλγαροι ἔφευγον ἐξ Ἀδριανουπόλεως:

«Οἱ Βούλγαροι ἔλαβον καιρὸν νὰ ρίψωσιν εἰς φρέατα τοὺς εὐαρίθμους τελευταίους αἰχμαλώτους. Εἶτα ἔφυγον ἐν ἀταξίᾳ. Ἐπανῆλθον ἵνα συλλάβωσι νέον τινὰ Τοῦρκον ἀξιωματικὸν τὸν Βεσσὶτ Βέην, υἱὸν τοῦ μεγάλου Φουάδ, ὅστις εἶχε πλησιάσει πολὺ εἰς τοὺς ὄνυχάς των.

Τῷ ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τῶν κογχῶν, καὶ ἀπέκοψαν τοὺς βραχίονάς του καὶ εἶτα ἐξηφανίσθησαν. Τοῦτο εἶνε τὸ τελευταῖον κακούργημά των, τοὐλάχιστον ἐν τῷ παρόντι.»

Σφαγὴ αἰχμαλώτων.

Ταλαίπωρος Ἀνδριανούπολις ἣν ἔχω ἴδει ἐν πανηγύρει, καλυπτομένην ὑπὸ σημαιῶν καὶ φωταγωγημένην τὴν νύκτα πρὸς τιμὴν τοῦ Ραμαζανίου! Ὄπισθεν τῆς χαρᾶς τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπέμενεν ἡ ἀνάμνησις τῶν ὠμοτήτων τῆς προτεραίας. Εἰς τὰς Τουρκικὰς συνοικίας μοὶ ἔδειξαν τεμένη κρημνισμένα καὶ θύρας καὶ παράθυρα ἅτινα εἶχον κτυπηθῇ ὑπὸ λῃστῶν ἢ σατύρων.»

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ

Εἰς τὸν κεντρικὸν Ἀστυνομ. Σταθμὸν τῆς Ὀδησσοῦ συνέβησαν ἐσχάτως σκηναὶ καθαιρέσεως πολλῶν ἑκατοντάδων καταδίκων μοναχῶν τοῦ Ἄθω.

Πολυάριθμοι Ρῶσσοι μοναχοὶ ἠσπάσθησαν νέαν δοξασίαν ὅτι ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς εἶνε Θεὸς καὶ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς εἶνε θεῖον καὶ πρέπει νὰ λατρεύηται ὠνομάσθησαν «*Imyaslavtzi*»—ἤτοι «λάτρεις τοῦ ὀνόματος». Ἡ δοξασία αὕτη ἀμέσως ἐκηρύχθη αἵρεσις ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ρωσσίας καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς προσεκλήθησαν νὰ ἀποπτύσωσιν αὐτήν, ἐπὶ ποινῇ ἀπελάσεως ἐκ τῶν μονῶν αὐτῶν.

Τινὲς τούτων ὑπετάγησαν, οἱ μοναχοὶ ὅμως δύο μονῶν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἔμειναν ἀμετάπειστοι καὶ ἀπηλάθησαν καὶ ἀπήχθησαν εἰς Ρωσσικὰ ἀτμόπλοια δι' Ὀδησσόν. Εἷς τῶν μοναχῶν διηγήθη εἴς τινα ἀνταποκριτὴν ἐφημερίδος ὅτι ἔβαλαν κατ' αὐτῶν ὕδωρ διὰ ἀντλιῶν καὶ στρατιῶται ἐβίασαν αὐτοὺς ἄκοντας νὰ ἐπιβῶσι τῶν ἀτμοπλοίων διὰ τῆς χρήσεως τῶν τουφεκίων.

Ἀφικόμενοι εἰς Ὀδησσὸν ὡδηγήθησαν εἰς τὸν ἀστυνομ. σταθμὸν ὅπου ἀνὰ εἷς προσήγοντο ἐνώπιον τῶν ἀστυνομ. ἀξιωματικῶν καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ ἀστυφυλάκων ὑποχρεοῦντο νὰ ἀποβάλλωσι τὰ μοναχικὰ ἐνδύματα καὶ νὰ φορῶσι λαϊκὰ τοιαῦτα ἅτινα εἶχον ἑτοιμασθῇ, σάκκοι καὶ περισκελίδες διαφόρων εἰδῶν.

Εἰς πάντα ὑπετάσσοντο ἀγογγύστως, διεμαρτύροντο ὅμως ὅταν ἔφθανον εἰς τὸν κατάσαρκον μέλανα χιτῶνα «Ὄχι, ἀνεφώνει τὸ πτωχὸν θῦμα, δὲν δύναμαι νὰ τὸν δώσω, ὤμοσα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ φέρω αὐτὸν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μου». Βραχεῖα διαταγὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας καὶ τέσσαρες ἰσχυροὶ βραχίονες ταχέως ἀφήρουν τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον τοῦ μοναχοῦ.

«Ὁ Θεὸς νὰ σοὶ συγχωρήσῃ», ἔλεγεν ὁ καθημένος οὕτω μοναχός.

Μετὰ πεντήκοντα ἔτη.

Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὰς πατρίδας των ἐγένετο ἀφοῦ διετάχθησαν ἕκαστος νὰ δηλώσῃ τὸν τόπον τῆς καταφυγῆς του.

Γέρων τις παρετήρησεν: «Ἔζησα πεντήκοντα ἔτη εἰς τὸν Ἄθων καὶ ὑπηρέτησα τῷ Θεῷ καὶ τώρα δὲν ἔχω ποῦ νὰ ὑπάγω. Ἐλησμόνησα τὸ γενέθλιον χωρίον μου καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς μου ἔχουσιν ἀποθάνει. Ποῦ θὰ εὕρῃ γέρων ὡς ἐγὼ τόπον; Ὀφείλω λοιπὸν νὰ περιπλανῶμαι ἀσκόπως.»

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς νέας αἱρέσεως ἦτο πρότερον ἀξιωματικὸς τῶν Οὑσσάρων καὶ ἄνθρωπος τῆς κοινωνίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ

Δ. Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

τέως ἐγκατεστημένος ἐν Πάφῳ. Ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων ἐνώπιον πάντων τῶν Δικαστηρίων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Λευκωσίᾳ παραπλεύρως τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου τῶν κ. κ. **Πασχάλη καὶ Ρίου.**

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΡΙΤΖΝΕΡ

THE GRITZNER MANUFACTURING Co LTD, DURLACH

εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐργοστάσιον Ραπτομηχανῶν τῆς Εὐρώπης.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1872 — ΚΑΤΕΧΕΙ ΕΚΤΑΣΙΝ 112,000 τ.μ. — ΕΡΓΑΤΑΙ 3,800

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ 600 ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΣ καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

ΣΗΜΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

GRITZNER DURLACH

ΒΡΑΒΕΙΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1900 — ΛΟΝΔΙΝΟΝ 1885 — ΜΙΛΑΝΟΝ 1906

Μπάρλιχ	1875	Καρλσρούη	1877	Φραγκφούρτη	1881	Βιέννη	1893
Λειψία	1876	Ἀρνχάϊμ	1879	Πέρτουϊς	1882	Μεντόσα	1885
Ἔλπερφελδ	1899	Σύδνεη	1880	Φουὰ	1883	Σαντιάγον	1895
Δρέσδη	1877	Παρίσιοι	1879	Ἀννόβερον	1884	Μόναχον	1898
Μπεμερχάφεν	1877	Μανχαῖμ	1880	Σταβενχάγεν	1881	Λούτιχ	1905

Τὸ κλισὲ τοῦτο δεικνύει ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗΝ συστήματος V μὲ κεντρικὴν Σαΐταν.

Εἶνε μηχανὴ ἐξαίρετος διὰ ΡΑΨΙΜΟΝ καὶ ΚΕΝΤΗΜΑ.

Ἐδοκιμάσθη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ καὶ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ **ΔΩΡΕΑΝ**

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΙ **ΔΩΡΕΑΝ**

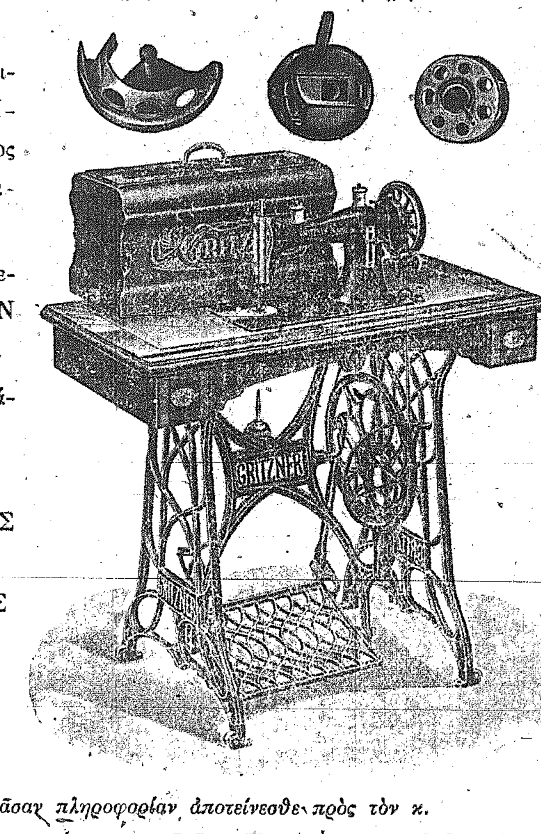

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ τὰς ἀπομιμήσεις.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΕ **τὸ σῆμα τοῦ Ἐργοστασίου.**

Μεγάλαι εὐκολίαι εἰς τὴν πληρωμήν.

Εἰδικαὶ μηχαναὶ δι' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ βελονῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν τεμαχίων.

ΜΙΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ **ΚΡΙΤΖΝΕΡ εἶνε τὸ καλλίτερον δῶρον τῆς Πρωτοχρονιᾶς.**

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ **γίνεται ἔκπτωσις.**

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀποτείνεσθε πρὸς τὸν κ.

Μ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ

ἀντιπρόσωπον Ἑταιρείας Κρίτζνερ

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς τοὺς κ. Διδασκάλους καὶ τοὺς λοιποὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ μας, ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἅπαντα τὰ Διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς **Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος** ἐγκριθέντα, καὶ τὰ ΜΟΝΑ δυνάμενα νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ παρ' ἡμῖν Σχολεῖα συνῳδὰ τῆς ἰσχυούσι προγράμμασι τῶν Σχολείων τοῖς Κύπρου. ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!

Λευκωσία 22)8)913.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΣ & ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΝΕΩΤΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΥΜΕΘΟΔΩΤΑΤΟΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΥΠΟ

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ἄνευ διδασκάλου διδάσκοντες τὴν προφορὰν καὶ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα γραμματικὰ στοιχεῖα τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, μετὰ πλήθους λέξεων, διαλόγων καὶ ἀλληλογραφίας παντὸς εἴδους.

Τιμῶνται Δεμένοι Σελ. 3.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ διώροφος οἰκία τῆς κυρίας Ζωῆς Χ. Γ. Ρώσσου κατὰ τὴν ἐνορίαν Τριπιώτου περιλαμβάνουσα 7 δωμάτια, Μαγειρεῖον, κελλάριον, δύο ταράτσες καὶ πάντα τὰ χρειώδη μετ' αὐλῆς καὶ πισίμου ὕδατος.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ κ. Χ. Γ. Ρώσσῳ βιβλιοδέτῃ.

THE LIMASSOL BRICK & TILE WORKS LTD., LIMASSOL

Manager: W. A. WRIGHT.

Τὰ Κεραμίδια τοῦ ἐργοστασίου μας ἀπεδείχθησαν ἀνώτερα καὶ στερεώτερα ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ καὶ διὰ τοῦτο ἔχουσιν πάντοτε τὴν προτίμησιν. Ἀντέχουσι περισσότερον εἰς τὸ ψύχος καὶ τὰ χιόνια ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα.

Ἐὰν θέλετε οἰκονομίαν καὶ στερεότητα μεταχειρίζεσθε τὰ κεραμίδια μας ὑποστηρίζοντες τοιουτοτρόπως τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν.

Τιμαὶ £ 5. 15, 0 τὰ 1000. παρδοτέα ἐν τῇ ἀποθήκῃ μας ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Λευκωσίαν καὶ τὴν ἐπαρχίαν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Μόρφου οἱ κ. κ.

Φ. ΚΟΛΑΚΙΔΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Λάρνακι ὁ κ.

Α. Λ. ΜΑΝΤΟΒΑΝΗΣ.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀμμοχώσῳ ὁ κ.

Α. Λ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ.

Τὸ Κεραμεῖον μας κατασκευάζει ἐπίσης τοῦβλα γεμάτα καὶ τρυπημένα διὰ τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν καὶ διαιρέσεων διαμερισμάτων ποιότητος ἀνωτέρας παντὸς ἄλλου ἐργοστασίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ χημικὰ λιπάσματα, μάρκας Πετεινοῦ, ὅλων τῶν τύπων, πωλοῦνται παρὰ τῷ κ. **Κώστα Χριστοδούλου** ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀποθήκη παρὰ τῷ κ. **Χριστοδούλῳ Χ'' Σολομοῦ** ἀμαξοπηγῷ, δρόμος Πύλης Πάφου.

Ὁ ἰατρὸς κ. **Στυλιανὸς Γ. Παπαδόπουλλος** Μ. Β. καὶ μέλος τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου τῶν χειρουργῶν τῆς Ἀγγλίας, πρὸ μικροῦ ἀφικόμενος ἐκ Λονδίνου ἔνθα ἐπὶ ὀκταετίαν ἐσπούδασε καὶ ἐξησκήθη εἰς τὴν **παθολογίαν χειρουργικὴν καὶ γυναικολογίαν,** δέχεται ἐπισκέψεις καθ' ἑκάστην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἄνωθεν τοῦ θεάτρου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	38	—42
Κριθὴ	»	» 19	—21
Βρόμη	»	» 14	—15
Ὄροβος	»	» 38	—40
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		» 4	
Λινόσπορος	»	» 3	
Κουκκία ξηρὰ	»	παρ. 75	—80
Σταφ. μαῦραι	»	» 70	—75
» βρασταὶ	»	» 75	—80
Γεώμηλα γαλ.	»	» 40	—50
Κρόμμυα	»	»	20—30
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ.	27	—28
Βάμβαξ	»	» 29	—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		»140	-180
Κουμανδαρία		»230	-280
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ἡ ὀκᾶ		3 3)4	— 4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	213 1)2
Σάκχαρον	»	290
Σάπων ἑλλην. ἡ ὀκᾶ		7 1)2
Πετρέλ. ρωσ. τὸ κιβ.		80
Καφὲς ἡ ὀκᾶ		16—17